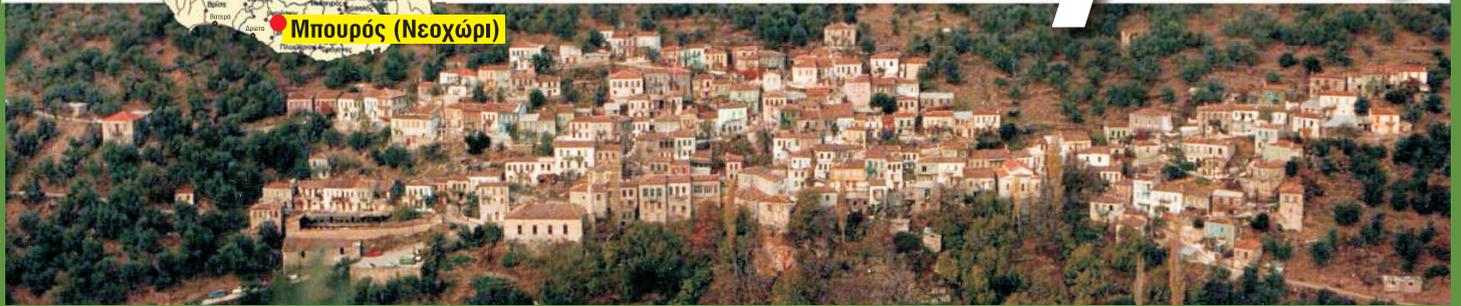

Ν. Λέσβος

Μπουρός

Μπουρός (Νεοχώρι)

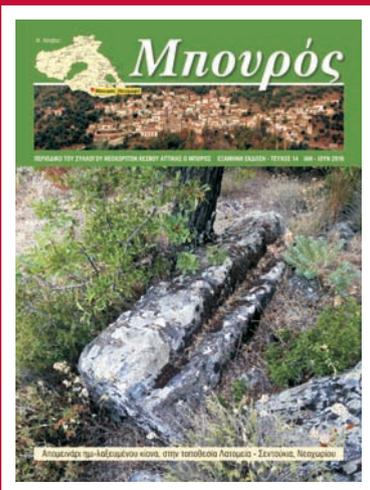

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΛΕΣΒΟΥ ΑΤΤΙΚΗΣ Ο ΜΠΟΡΟΣ ΕΞΑΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ - ΤΕΥΧΟΣ 14 ΙΑΝ - ΙΟΥΝ 2016

Απομεινάρι ημι-λαξευμένου κίονα, στην τοποθεσία Λατομεία - Σεντούκια, Νεοχωρίου

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ 20€

Περιοδικό "ΜΠΟΥΡΟΣ"
Εξάμηνη έκδοση - Τεύχος 14
Ιανουάριος - Ιούνιος 2016

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΛΕΣΒΟΥ ΑΤΤΙΚΗΣ
"Ο ΜΠΟΡΟΣ"

Συντακτική ομάδα:

Θαλασσέλης Αντώνης
τηλ./φαξ: 210 9579463
κιν. 6973 008666
Καλδέλης Κώστας
τηλ. 210 2315226, κιν. 6942 471630
Παντελέλης Παντελής
τηλ. 210 2840612, κιν. 6977 957620
Καβαρνός Παναγιώτης
τηλ. 210 8045660, κιν. 6973 912919
Χρυσάφη Δήμητρα
τηλ. 210 4945392, κιν. 6978 057428

Επιμέλεια έκδοσης
Θαλασσέλης Αντώνης

Επικοινωνία - Αλληλογραφία με το περιοδικό:

Θαλασσέλης Αντώνης
Λυκούργου 93, 176 76 Καλλιθέα
τηλ./φαξ: 210 9579463
κιν. 6973 008666
e-mail: info@estem.gr

Επικοινωνία Μυτιλήνης

Κοφτερός Δημήτρης
τηλ. 22510 48882 κιν. 6944 295256
Παντελέλης Ευστράτιος
τηλ. 22510 42989, κιν. 6974 683843

www.mporos.gr

e-mail: mail@mporos.gr

σελ. 3
Εκδοτικό σημείωμα

σελ. 4
Πρόσωπα
Ευστράτιος Ι. Αθανασιάδης
της Δρ. Κωνσταντίνας Βάκκα -
Κυριαζή

σελ. 9
Ο στρατιωτικός μου
βίος από το 1919
μέχρι το 1922
μέρος Β'

σελ. 12
Το μάθημα
της ατμομηχανής
του Ευστράτιου Παντελέλη

σελ. 15
Το φύτεμα
και μπόλιασμα
της ελιάς
του Δημήτρη Τραγάκη

σελ. 16
Φώτο-Αναμνήσεις

σελ. 18
Ο γέρο-Πλάτανος

σελ. 19
Εμπειρίες
& συμπεράσματα
από το ημερολόγιο
ενός γέροντα δασκάλου
του Αντώνη Μ. Χατζέλη

σελ. 20
Εκλογές συλλόγου

σελ. 21
Αποκριάτικος χορός

σελ. 24
Αυγουστιάτικο πάρτυ
στη Δρότα

σελ. 25
Φωτορεπορτάζ

σελ. 26
Αντώνης Μιχ. Χατζέλης

σελ. 27
Κοινωνικά

Λογαριασμοί καταθέσεων για την ενίσχυση του περιοδικού

EUROBANK 0026.0106.84.0101153141
IBAN: GR 4202601060000840101153141

Για την δημοσίευση της οικονομικής ενίσχυσής σας,
η κατάθεση να γίνεται ονομαστικά ή με τηλεφωνική ενημέρωση

Για επιταγές από το εξωτερικό παρακαλούμε να εκδίδονται στο όνομα
Αντώνης Σ. Θαλασσέλης ή Κωνσταντίνος Ι. Καλδέλης
και όχι στο όνομα του συλλόγου γιατί είναι χρονοβόρα η είσπραξή τους.

Εκδοτικό σημείωμα

Το Δ.Σ του συλλόγου μας σας εύχεται για το νέο έτος υγεία αγάπη και δύναμη που τόσο πολύ μας χρειάζεται για να ξεπεράσουμε όσο το δυνατόν πιο ανώδυνα της δύσκολες εποχές που βιώνουμε.

Η μεγάλη μας αγάπη για το τόπο που αναστηθήκαμε μας δίνει δύναμη να ξεπερνάμε τα καθημερινά μας προβλήματα και με την συμπαράσταση δυστυχώς λίγων μελών μας καταφέραμε να εκδώσουμε και αυτό το τεύχος.

Έχουμε επισημάνει πολλές φορές ότι χωρίς τη στήριξη όλων μας δεν μπορεί να συνεχισθεί η έκδοση του περιοδικού και δυστυχώς ίσως να είναι το τελευταίο.

Η ενίσχυση που ζητάμε είναι ελάχιστη (20 ευρώ το χρόνο) και αν θέλουμε τη συνέχεια του πρέπει όχι μόνο να συνεισφέρουμε ατομικά αλλά να πείσουμε και άλλους να κάνουν το ίδιο.

Με την ελπίδα ότι όλοι μας θα πράξουμε αυτό που πρέπει για να έχουμε τη χαρά της επικοινωνίας και στο επόμενο τεύχος, ευχόμαστε ευτυχισμένο το 2016 και να μη ξεχνάμε το χωριό μας.

Καλή χρονιά & Χρόνια Πολλά!

Αποκριάτικος Χορός Έρι πάλι!!!

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ – ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Ποιός, κάθε απόκριες, δεν νοσταλγεί να ακούσει τον ιδιαίτερο αυτό σκοπό που είναι βαθειά κρυμμένος μέσα μας και ξυπνάει θύμησες, μουσικές και μυρωδιές της ιδιαίτερής μας πατρίδας;

Αυτός είναι ο ένας λόγος και για να τον γνωρίσουν και όσοι δεν τον ξέρουν, που οι σύλλογοί μας, Νεοχωρίου, Παλαιοχωρίου, Ακρασίου και Παμφίλων αποφάσισαν να οργανώσουν οπωσδήποτε το αποκριάτικο γλέντι τους στις **28 Φεβρουαρίου 2016, ημέρα Κυριακή, στις 12.00 το μεσημέρι**, να γίνουμε όλοι μια παρέα, μασκαρεμένοι ή όχι να διασκεδάσουμε με τα παιδιά, τους γονείς και τους φίλους μας, στην αίθουσα εκδηλώσεων **ΟΡΦΕΑΣ, οδός Πατριάρχου Γρηγορίου 69, Καλλιθέα (πλησίον ηλεκτρικού σταθμού) Τηλ.: 210 9665560 και 210 9562888.**

Φυσικά και θα υπάρχει μουσική πανδαισία με το γνωστό παραδοσιακό συγκρότημα «ΟΙ ΜΥΤΙΛΗΝΙΟΙ», Κ. Καλδέλλης (τραγουδι), Π. Βέργος (σαντούρι), Γ. Μαρινάκης (βιολί), Η. Μαυρίκης (λαούτο) σε ένα μουσικό πάντρεμα με τους «ΔΥΤΙΚΑ ΑΠ' Τ' ΑΙΒΑΛΙ», Τ. Σωτηρχέλλης (τραγουδι), Κ. Καλδέλλης (μπουζούκι-τραγουδι), Π. Παντελέλλης (πλήκτρα), Μ. Μυτιλήνης (κιθάρα-τραγουδι), με έντεχνα - παραδοσιακά - λαϊκά & ρεμπέτικα.

Μαζί μας και το χορευτικό Ο.Π.Α. (όμιλος παραδοσιακών αναζητήσεων) του Κώστα Πιπίνη και πολλές πολλές εκπλήξεις!

Ένας ακόμη στόχος των συλλόγων της επαρχίας Πλωμαρίου, είναι να είμαστε όλοι ΜΑΖΙ ενωμένοι και κοντά στα χωριά μας όσο πιο συχνά γίνεται, αφού διαπιστώνουμε πως το ΜΑΖΙ, προσφέρει δυνατότητες άγνωστες στους «μοναχικούς» δρόμους.

Είναι μια προσπάθεια που πρέπει να στηρίζουμε όλοι. Ας μην ξεχνάμε πως οι σύλλογοι δεν είναι μόνον τα διοικητικά συμβούλια, είμαστε όλοι εμείς, που αγαπάμε τον βαθειά ριζωμένο μέσα μας τόπο και θα τον θέλαμε να «λάμπει». Μένει να το τολμήσουμε, συμμετέχοντας στις δράσεις των συλλόγων και ποιος ξέρει, ίσως έτσι να μπολιάσουμε και τα παιδιά μας!

Τιμή πρόκλησης 20,00 ευρώ. Φαγητό, ποτό (κρασί, αναψυκτικά απεριόριστα) μουσική ΣΑΣ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΜΕ

γράφει η Δρ. Κωνσταντίνα Βάκκα - Κυριαζή
astromereia@ath.forthnet.gr

Η ευρεσιτεχνία του Πλωμαρίτη από τον Μπουρό, Ευστρατίου Ι. Αθανασιάδη, το 1907 στην Νέα Υόρκη

Ο Ευστράτιος Ι. Αθανασιάδης είναι ο δεύτερος υιός του Ιωάννου Ευστρατίου Αθανασιάδη.

Γεννήθηκε το 1874 στο Πλωμάρι και απεβίωσε το 1960 στην Αμερική. Η οικογένεια του Ι. Ε. Αθανασιάδη από τον Μπουρό Πλωμαρίου, ήταν μία από τις επιφανείς οικογένειες του Πλωμαρίου τον 19ο και 20ο αιώνα.

Ο Ιωάννης Ε. Αθανασιάδης εργοστασιάρχης, δημογέροντας, ευεργέτης του Πλωμαρίου και των χωριών του, γεννήθηκε το 1833, παντρεύτηκε την Παπαδούλα Δάμαλη με την οποία απέκτησε εννέα παιδιά, τον Ευστάθιο, τον Ευστράτιο, τον Κωνσταντίνο, τον Χριστόδουλο, την Πουλχερία, την Μερόπη, την Αικατερίνη, την Ευαγγελία και την Ειρήνη. Ίδρυσε το σχολείο αρρένων στο Μεγαλοχώρι, και το «Αθανασιάδειο» καφενείο, το οποίο δεσπόζει στην κεντρική πλατεία του Πλωμαρίου, τα έσοδα του οποίου προορίζονταν για την ενίσχυση των σχολείων του Πλωμαρίου. Σήμερα τα έσοδα του εν λειτουργία καφενείου διαχειρίζεται ο Δήμος Λέσβου. Ο Ιωάννης Ευστρατίου Αθανασιάδης απεβίωσε το 1905.

Ο Ευστράτιος Ι. Αθανασιάδης μετέβη στην Ελβετία για σπουδές, στον Εμπορικό Τομέα, όπου γνώρισε την μετέπειτα σύζυγό του Georgette Halderman, η οποία επίσης σπούδαζε στην Ελβετία, και εγκαταστάθηκε μόνιμα στην Νέα Υόρκη, ασχολούμενος με το εμπόριο.

Παράλληλα δραστηριοποιήθηκε στην Λεσβιακή παροικία της Αμερικής, υπήρξε μέλος και ταμίας του συλλόγου των Λέσβιων «Πιττακός» στη Ν. Υόρκη και το 1912 οργάνωσε την Λεσβιακή

Φάλαγγα, οι 210 εθελοντές άνδρες της οποίας ήλθαν από την Αμερική και πολέμησαν για την απελευθέρωση της Λέσβου.

Η εταιρεία του Ευστρατίου, *J. E. Athanassiades Sons*, εμπορευόταν αγνά προϊόντα σαπούνι και ελαιόλαδο, της οικογενειακής εταιρίας *I. E. Αθανασιάδης & Υιοί*.

Η εταιρεία *I. E. Αθανασιάδης & Υιοί*, τα γραφεία της οποίας βρίσκονταν στο Πλωμάρι κοντά στον ποταμό, στη συνοικία *Παπαχατζή*, διέθετε συγκρότημα ελαιοτριβείου στον Μπουρό, ελαιοτριβείο και σαπωνοποιείο στο Πλωμάρι και πυρηνεργοστάσιο στην Σμύρνη.

Το συγκρότημα του ελαιοτριβείου στον Μπουρό, βρίσκεται στην τοποθεσία Παλιάμπελο, σε απόσταση από τον οικισμό, στο δρόμο Πλωμαρίου - Ακράσι. Ήταν συνεταιριστικό των Ιωάννη Ε. Αθανασιάδη και Ευστρατίου Δημητρίου Αθανασέλη επίσης από τον Μπουρό.

Με τον θάνατο του Ιωάννη Ε. Αθανασιάδη περιήλθε στην κυριότητα των υιών του Ευστάθιου, Χριστόδουλου και Κωνσταντίνου και κατά το ήμισυ ανήκε στον Ευστράτιο Δ. Αθανασέλη.

Το βιομηχανικό συγκρότημα του ελαιοτριβείου αποτελούνταν από α) ατμοκίνητο ελαιοτριβείο, με ελαιαποθήκες και πυρηναποθήκες, β) μία υδατοδεξαμενή, γ) μία οικία μονώροφη με δύο δωμάτια όπου το ένα χρησιμοποιούνταν ως μαγειρείο, και η οποία διέθετε αποθήκη στο κατώγι, δ) έναν φούρνο, ε) πέντε ισόγεια

1

πανομοιότυπα δωμάτια, στ) ένα μαγαζί, ζ) ένα καφενείο. Όλα τα συνοδευτικά του ελαιοτριβείου κτίσματα, τα οποία συνόρευαν με το ελαιοτριβείο, και το καθιστούν μοναδικό ως βιομηχανικό συγκρότημα, για το Πλωμάρι, τη Λέσβο αλλά και τα ελληνικά δεδομένα της εποχής, χτίστηκαν το 1902 από κοινού από τον Ι. Ε. Αθανασιάδη και τον Ε. Αθανασέλη σύμφωνα με το συμβόλαιο «*την κυριότητα και κατοχήν των του μεν Ευσταθίου, Χριστοδούλου και Κωνσταντίνου Ιωάν. Αθανασιάδου εκ διαθήκης παρά του κατά το έτος 1905 αποβιώσαντος πατρός των αξίας τότε δραχμών είκοσι δύο χιλιάδων του δε Ευστρατίου Δ. Αθανασέλη εξ οι οικοδομής γενομένης κατά το έτος 1902 εξωδεδύσαντος τότε δραχμάς είκοσι δύο χιλιάδας ομού μετά της δεξαμενής*».

Το πρωτοποριακό σε αντίληψη βιομηχανικό αυτό συγκρότημα, που κάλυπτε την ανάγκη διαμονής, σίτισης, αγοράς αγαθών των εργατών αλλά κυρίως και επιπλέον την ανάγκη για διασκέδαση αν σκεφτούμε τη σημασία και τη λειτουργία που είχε το καφενείο την εποχή αυτή, ως χώρος συναντήσεων, συζητήσεων, αστεϊσμών, διασκεδάσεων και πανηγυριών, αποτελεί μοναδικό μνημείο της βιομηχανικής ιστορίας της Ελλάδος.

Το βιομηχανικό συγκρότημα του ελαιοτριβείου στον Μπουρό πωλήθηκε το 1926 στον Ελαιουργικό Πιστωτικό Συνεταιρισμό του Μπουρού ή Βορού, σύμφωνα με το συμβόλαιο αγοραπωλησίας. Η ιστορία του οποίου θα συνεχίσει να διαγράφεται μια που πρόσφατα αγοράστηκε και θα λειτουργήσει ανακαινισμένο ως ποτοποιία «Πιτσιλαδή».

Στο Πλωμάρι, η εταιρεία *I. E. Αθανασιάδης & Υιοί*, διέθετε επίσης μηχανοκίνητο ελαιοτριβείο και σαπωνοποιείο με την ονομασία "Αλέκτωρ", τα οποία βρισκόνταν στη συνοικία *Αμμουδέλη ή Αγ. Νικόλαος* στην περιοχή "*Σκάλα Αθανασιάδη*". Μετά το θάνατο του Ιωάννου Ευστρατίου Αθανασιάδη το 1905 και με τη διανομή της περιουσίας το 1939, το ελαιοτριβείο περιήλθε στην κυριότητα του Κωνσταντίνου Ιωάννου Αθανασιάδη, και το σαπωνοποιείο στην κυριότητα του Χριστόδουλου Ιωάννη Αθανασιάδη. Και τα δύο εργοστάσια του

Πλωμαρίου πωλήθηκαν στις 30 Μαΐου του 1949 στον Ελαιουργικό Πιστωτικό Συνεταιρισμό του Πλωμαρίου "η Εληά", κατά την πώληση αντί χρηματικού ποσού έλαβε χώρα ανταλλαγή εκάστου εργοστασίου με χιλιάδες οκάδες ελαιολάδου, βαθμού οξύτητας 5.

Επίσης, η εταιρεία *I. E. Αθανασιάδη & Υιοί*, διέθετε ένα «*κάλλιστα κατηρτισμένο και συγχρόνου ως προς την ίδρυσή του*» πυρηνεργοστάσιο στην Σμύρνη σύμφωνα με το άρθρο του Ε. Παντελίδη, για την Βιομηχανία στη Σμύρνη, δημοσιευμένο το 1907 στην εφημερίδα *Αμάλθεια* της Σμύρνης. Η παραγωγή του πυρηνεργοστασίου ήταν τέτοια ώστε το πυρηνεργοστάσιο «*των υιών Αθανασιάδου*» μαζί με το δεύτερο πυρηνεργοστάσιο που διέθετε η Σμύρνη «*δύναται να επαρκέση εις την όλην βιομηχανίαν των πυρήνων της Ανατολής*» και μάλιστα «*αμφοτέρα τα πυρηνεργοστάσια εξησφάλισαν κατά μέγα μέρος την αγοράν των πυρήνων της Ανατολής, και συνεπώς ενίσχυσαν τας τιμάς*» σύμφωνα με τον Παντελίδη, το 1907.

Με την Μικρασιατική Καταστροφή το πυρηνεργοστάσιο των υιών Αθανασιάδου πέρασε στα χέρια των Εβραίων.

Ο Ευστράτιος Ι. Αθανασιάδης εμπορευόταν αγνό ελαιόλαδο, και αγνό σαπούνη. Η εταιρία *J.E. Athanassiades Sons* με έδρα την Νέα Υόρκη, 71-77 Park Place N.Y., είναι καταχωρημένη στο δασμολόγιο των Ηνωμένων Πολιτειών, με αριθμό καταχώρισης 58074 και ημερομηνία 4 Δεκεμβρίου 1906.

**Olive Oil
At a Profit!
SULTANA OLIVE OIL!**

Goes, and Goes Quickly, and Every one Comes for More; because it is Absolutely Pure, is pressed from the Oldest Olive Trees in Grecian archipelago, and is sold at the Lowest Price Possible.

You can obtain it in tins, glass, or jugs of all sizes, from your jobber, or from

J. E. ATHANASSIADES' SONS
71-77 Park Place, N. Y.
Factories and Mills: ISLAND OF LESBOS

Write for our interesting booklet

Kindly mention AMERICAN DRUG

Η ονομασία του "αιγαιοπελαγίτικου, αγνού ελαιολάδου παραγωγής Λέσβου" που εμπορευόταν ο Ευστράτιος Αθανασιάδης ήταν SULTANA όπως καταγράφεται σε διαφήμιση του προϊόντος.

Είχε επίσης κατοχυρώσει, δική του μάρκα σαπώνων, από αγνό ελαιόλαδο, παρασκευής του εργοστασίου τους στο Πλωμάρι, με το όνομα CASTILINA, που παραπέμπει στο castile, όρος που χαρακτηρίζει τον τύπο σαπώνων που παρασκευάζονται από αγνό ελαιόλαδο.

Η CASTILINA είναι καταχωρημένη στον Κατάλογο Μάρκας (Brand) Σαπώνων του Charles S. Bergiman. Όπως προκύπτει και από τη διαφήμιση του προϊόντος, τα σαπούνια τα διέθετε σε μορφή μπάρας ή κέικ (cake).

Στις 12 Μαρτίου του 1907 κατοχυρώνεται από το Γραφείο Ευρεσιτεχνιών των Ηνωμένων Πολιτειών United States Patent Office με τον αριθμό 846, 974 η εφευρέσή του, κόπτης σαπώνων, όπου ο Ευστράτιος υπογράφει ως Estrate J. Athanassiades. Η πατέντα υποβλήθηκε από τον Ευστράτιο Αθανασιάδη στις 24 Μαΐου του 1906.

Σε δύο ευρεσιτεχνίες - πατέντες των ετών 1988 και 1995, την WO1989006183A1, του Richard Nissen, κόπτης τυριών 1988 και την US5657679 των Multi Products Inc. 1995, μέθοδος και συσκευή διαχωρισμού του LOM γλυπτού από την βάση προσκόλλησης, γίνεται αναφορά στην πατέντα του Ευστρατίου Αθανασιάδη.

Ακολουθεί το Δίπλωμα Ευρεσιτεχνίας, US846974, 12 Μαρτίου 1907, με Αριθμό Συλλογικής Ταξινόμησης BD26D1/547, σε

μετάφραση, το οποίο περιλαμβάνει το κείμενο προδιαγραφή της πατέντας, καθώς και το σχέδιο της πατέντας που υποβλήθηκαν από τον Ευστράτιο Αθανασιάδη:

**Γραφείο Ευρεσιτεχνιών Ηνωμένων Πολιτειών
Ευστράτιος Ι. Αθανασιάδης, της Νέας Υόρκης,
N.Y., Κόπτης Σαπώνων
Αρ. 846,974**

*Προδιαγραφές Διπλώματος Ευρεσιτεχνίας
Ευρεσιτεχνία 12 Μαρτίου 1907*

Υποβολή Φακέλου 29 Μαΐου 1906.

Αύξων αριθμός 319,265.

Σε όσους αφορά:

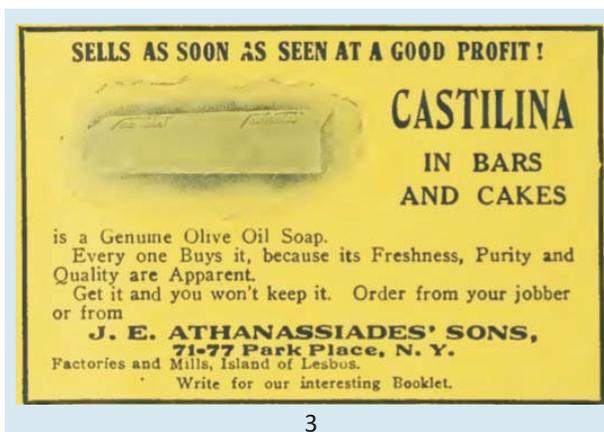
Ας γίνει γνωστό ότι εγώ, ο Ευστράτιος Ι. Αθανασιάδης, υπήκοος του Σουλτανάτου της Τουρκίας, και κάτοικος των προαστίων του Μανχάταν, στην πόλη, δήμο και πολιτεία της Νέας Υόρκης, έχω εφεύρει με βεβαιότητα νέες και χρήσιμες βελτιώσεις στους κόπτες μπάρας-σαπουνιού, των οποίων όσα ακολουθούν είναι η προδιαγραφή.

Αυτή η εφεύρεση αφορά το μέσο (μηχανισμό) κοπής της μπάρας σαπουνιού σε πλάκα ή σε σχήμα κέικ (cake) κατάλληλη για χρήση, και συμπεριλαμβάνει μια απλή συσκευή η οποία υιοθετείται κυρίως από διακινητές που αγοράζουν σαπούνια σε μπάρες και χρειάζονται με ταχύτητα να τις κόψουν σε σχήμα κέικ (cake) για τους πελάτες τους.

Εν συντομία, η εφεύρεσή μου αποτελείται από μία σανίδα ή ένα τραπέζι που έχει μία λωρίδα-οδηγό στο πίσω μέρος της και μία σχισμή η οποία σχηματίζεται εγκάρσια σε τμήμα του μήκους της, μαζί με μία εύκαμπτη χορδή η οποία ασφαλίσει στη σανίδα μετά το πέρας της σχισμής και είναι προσαρμοσμένη για να μπορεί να τραβηχτεί μέσα από την μπάρα σαπουνιού και παράλληλα με τη σχισμή, ώστε να διαχωρίσει τμήμα της εν λόγω μπάρας.

Στο σχέδιο που συνοδεύει αυτήν την εφαρμογή η εικόνα είναι προοπτική απεικόνιση της σανίδας ή του τραπεζιού το οποίο είναι προμηθευμένο με τα βελτιωμένα μέσα για να κοπούν οι μπάρες σαπουνιού.

Στην εν λόγω εικόνα το γράμμα α δηλώνει μία

σανίδα ή ένα τραπέζι, το οποίο μπορεί να έχει υποστηρικτικά πόδια, όπως τα **b**. Κινούμενοι αριστερόστροφα στο πίσω μέρος του εν λόγω τραπέζιού, ασφαλισμένη εκεί βρίσκεται μία λωρίδα **c**, κατάλληλου υλικού, η οποία έχει λεία μπροστινή επιφάνεια **c'**. Αυτή η λωρίδα στόχο έχει να λειτουργήσει ως οδηγός για την μπάρα του σάπωνος (δεν φαίνεται), η οποία πρόκειται να τοποθετηθεί στο τραπέζι και να πιεστεί ενάντια στην επιφάνεια **c'** του οδηγού, ενώ μετατοπίζεται κατά μήκος, για να λάβει την επιθυμητή προσαρμογή ώστε να καταμερισθεί ένα κομμάτι κατά τη διάρκεια της διεργασίας του καταμερισμού. Μία σχισμή **d** σχηματίζεται στο τραπέζι από τη μπροστινή γωνία εσωτερικά μέχρι μία επιθυμητή έκταση. Η εν λόγω σχισμή βρίσκεται κοντά στο ένα άκρο του τραπέζιού. Ακριβώς πίσω από την εν λόγω σχισμή παρέχω ένα καρφί ή κάτι παρόμοιο, στο οποίο συνδέω μία χορδή ή σύρμα, όπως το **f**, το οποίο στο ελεύθερο άκρο του διαθέτει ένα χερούλι, όπως το **f'**.

Η άκρη **a'** του τραπέζιού μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως μέτρο για τον προσδιορισμό του πάχους του κέικ που θα κοπεί από την μπάρα του σάπωνος ή η επιφάνεια του τραπέζιού μπορεί να περιέχει βαθμίδες, όπως το **a²**, για παρόμοιο σκοπό.

Για τη λειτουργία της, τοποθετούμε μία μπάρα σάπωνος πάνω στο τραπέζι και πιέζουμε κατά την κατεύθυνση της λωρίδας-οδηγού **c** με την μπροστινή της άκρη να καταγράφεται έχοντας ως μέτρο το **a'** ή **a²**, μετά η χορδή ή το σύρμα **f**, μέσω της χειρολαβής **f'**, τραβιέται προς τα κάτω μέσα από την εν λόγω μπάρα και τη σχισμή **d**, η τελευταία κατευθύνει την εν λόγω χορδή ή το σύρμα και προξενεί μια κάθετη κοπή. Με αυτόν τον τρόπο η μπάρα σαπουνιού μπορεί με ακρίβεια και ταχύτητα να διαιρεθεί σε έναν αριθμό cakes, καθένα με το επιθυμητό του πάχος.

Εγώ αξιώνω:

Σε μία συσκευή για την κοπή μπάρας σαπουνιού σε cakes ή παρόμοιου σχήματος, το συνδυασμό ενός οριζοντίου τραπέζιού εφοδιασμένου με μία απλή σχισμή διαθέσιμα προσκείμενη στο ένα άκρο του τραπέζιού και εκτεινόμενη κάθετα προς τα πίσω από την μπροστινή γωνία τούτου, έναν άνω δεξιά

οδηγό διαθέσιμο στο πίσω τμήμα του τραπέζιού κάθετα στη σχισμή και σε συνεργατική σχέση μ' αυτήν, το σώμα του τραπέζιού συμπεριλαμβανομένων της εν λόγω σχισμής και του οδηγού, απαρτιζόμενο (το τραπέζι) από προεκτεινόμενη, άθραυστη υποστήριξη ή από την επιδεικνυόμενη επιφάνεια, μία ευκίνητη χορδή προσαρμοσμένη να εισέλθει στη σχισμή και περιορισμένη στο πίσω άκρο της και σε κανένα άλλο σημείο, μία χειρολαβή ασφαλισμένη στο μπροστινό άκρο, και ένα άγκιστρο που ασφαλίσει το πίσω άκρο της χορδής στο τραπέζι προσαρμοσμένη στην επιφάνεια τούτου και σε ευθυγράμμιση με τη σχισμή, και σε απόσταση από το μπροστινό άκρο της σχισμής.

Υπογεγραμμένο στην Νέα Υόρκη την 24th μέρα του Μαΐου, 1906

ESTRATE J. ATHANASSIADES

Μάρτυρες:

FREDERIC C. BONNY, F.W.BARKER

Σημείωση:

Ευχαριστώ ιδιαίτερα την συμβολαιογράφο Πλωμαρίου Μυρσίνη Στεργιανού που με το ενδιαφέρον της, την αναζήτηση και την εύρεση των αναφερόμενων συμβολαιογραφικών πράξεων συνέβαλε σημαντικά στην παρούσα εργασία.

Επίσης ευχαριστώ τον Δημήτρη Ευρ. Χατζηβασιλείου, που μου επέτρεψε τη φωτογράφιση του πορτραίτου του Ε. Ι. Αθανασιάδη στην οικία του, την Ιφιγένεια Ρούσση-Πούλια, τον Γεώργιο Βρ. Λαγουμίδα και τον Γεώργιο Δημ. Λαγουμίδα για τις πληροφορίες που μου παρείχαν, την Ρένα Καυκάρα για την άδεια δημοσίευσης της πληροφορίας της πρόσφατης αγοράς του συγκροτήματος του ελαιοτριβείου στον Μπουρό. Τέλος ευχαριστώ το Διοικητικό Συμβούλιο της Λέσχης Πλωμαρίου "Βενιαμίν ο Λέσβιος" και τον πρόεδρό του Ξενοφώντα Μαυραγάνη, για την από έτη διάθεση των πρόσφατα ψηφιοποιημένων αρχείων της πλούσιας Βιβλιοθήκης της επίσης πρόσφατα ανακαινισμένης Λέσχης, προκειμένου να συλλέξω στοιχεία των οικογενειών Αθανασιάδη και Αθανασέλη.

Η παραπάνω εργασία πρωτοδημοσιεύθηκε στο Λεσβιακό Ημερολόγιο του 2016.

Και μία διόρθωση

Στο κείμενό μου: "Ο Μπουριανός Ευστράτιος Αθανασιάδης, ταμίας της Λεσβιακής Φάλαγγας", που δημοσιεύθηκε στο 11^ο τεύχος του περιοδικού "Μπουρός", παρέθεσα στη σελ. 12 την καταγραφή του Ιωάννη Κ. Μουτζούρη στο βιβλίο του "Το Πλωμάρι επί τουρκοκρατίας", Αθήνα 1998, σελ. 86, σύμφωνα με την οποία ο: «*Ιωάννης Ευστ. Αθανασιάδης, διετέλεσε ελληνοδιδάσκαλος του Ελληνικού σχολείου του Κωνσταντινουπόλεως. Μετέφρασε από τη Γαλλική και εξέδωσε στην Κων/πολη το 1848 το βιβλίο "Κομφούκιος ή Τέχνη του κοινωνικού βίου". Η μετάφρασή του εκδόθηκε και στην Αθήνα το 1852. Επίσης παρέφρασε από το ελληνικό πρωτότυπο στη νεοελληνική γλώσσα την Τραγωδία του Ευριπίδη "Άλκηστις". Την εξέδωσε στην Κων/πολη, στο τυπογραφείο Ι. Α. Βρετού το 1868*».

Οι Πλωμαρίτες απόγονοι του Μπουριανού Ιωάννη Ευστρατίου Αθανασιάδη δεν βεβαιώνουν τα παραπάνω βιογραφικά στοιχεία για τον πρόγονό τους. Επίσης η Εγκυκλοπαίδεια "Πάπυρος-Λαρούς" και ο Παναγιώτης Καραθανάσης στον κατάλογό του "Μικρασιάτες λόγιοι και συγγραφείς από τον 10^ο

αίωνα μ.Χ. ως το 1922" καταγράφουν τα παραπάνω στοιχεία και τα αποδίδουν στον Μικρασιάτη λόγιο Ιωάννη Αθανασιάδη. Όπως προκύπτει έγινε σύγχυση των δύο αυτών προσώπων.

UNITED STATES PATENT OFFICE.

ESTRATE J. ATHANASSIADES, OF NEW YORK, N. Y.

BAR-SOAP CUTTER.

No. 846,974.

Specification of Letters Patent.

Patented March 12, 1907.

Application filed May 29, 1906. Serial No. 319,265.

To all whom it may concern:

Be it known that I, ESTRATE J. ATHANASSIADES, a subject of the Sultan of Turkey, and a resident of the borough of Manhattan, in the city, county, and State of New York, have invented certain new and useful Improvements in Bar-Soap Cutters, of which the following is a specification.

This invention relates to means for cutting bar-soap into blocks or cakes suitable for use; and it comprises a simple apparatus adapted particularly for the retailer who buys soap in bars and needs to expeditiously cut cakes therefrom for his customers.

In brief, my invention consists of a board or table having a guide-strip at its back portion and a slot formed transversely partway therethrough together with a flexible strand secured to the board beyond the end of the slot and adapted to be drawn through the soap-bar in line with the slot to separate a portion of said bar.

In the drawing accompanying this application the figure is a perspective view of a board or table provided with my improved means for cutting soap-bars.

In said figure the letter *a* indicates a board or table, which may have supporting-legs, as *b*. Running lengthwise and at the rear of said table and secured thereon is a strip *c*, of suitable material, having a smooth front surface *c'*. This strip is intended to serve as a guide for a bar of soap, (not shown,) which is to be placed on the table and pressed against the surface *c'* of the guide-strip while being shifted longitudinally to attain the desired adjustment for shearing off a portion thereof and during the shearing operation.

A slot *d* is formed in the table from its front edge inwardly to a desired extent, said slot being provided near one end of the table. Just beyond said slot I provide a staple *e* or the like, to which I attach a string or wire, as

f, which at its free end is provided with a handle, as *f'*. The edge *a'* of the table may serve as a gage to determine the thickness of the cake to be cut from the bar of soap or the surface of the table may be provided with marks, as *a''*, for a like purpose.

In the operation of my improvement a bar of soap being placed upon the table and pressed toward the guide-strip *c* with its forward end registering with the gage *a'* or *a''*, the string or wire *f* is then, by means of its handle *f'*, drawn downwardly through said bar and into the slot *d*, the latter guiding said string or wire and causing it to make a straight cut. In this manner the bar of soap can be accurately and expeditiously divided into a number of cakes, each of the desired thickness.

I claim—

In an apparatus for cutting bars of soap into cakes or the like, the combination of a horizontal table provided with a single slot disposed adjacent one end of the table and extending perpendicularly rearward from the front edge thereof, an upright guide disposed upon the rear portion of the table perpendicular to the slot and in cooperative relation thereto, the body of the table comprehended within said slot and guide constituting an expanded, unbroken supporting or display surface, a flexible strand adapted to enter the slot and confined at its rear end and at no other point, a hand-grip secured to the front end, and an anchor securing the rear end of the strand to the table adjacent the surface thereof and in alignment with, and remote from the front end of, the slot.

Signed at New York this 24th day of May, 1906.

ESTRATE J. ATHANASSIADES.

Witnesses:

FREDERICK C. BONNY,
F. W. BARKER.**Λεζάντες φωτογραφιών**

1. Πορτραίτο του Ευστρατίου Ι. Αθανασιάδη (1874-1960)
2. Διαφήμιση του ελαιολάδου SULTANA στο περιοδικό American Druggist and Pharmaceutical Record
3. Διαφήμιση του σάπωνος Castilina στο περιοδικό American Druggist and Pharmaceutical Record
4. Κείμενο του Διπλώματος της Ευρεσιτεχνίας του Ευστρατίου Ι. Αθανασιάδη

...συνέχεια από τεύχος 13

-9-

Μα βρε παιδιά τι να σας πω ήταν μεγάλο κρίμα,
να ρίχν' οβίδες το σκηλί μέσα στη πολιτεία.
Να σκότωνε ότι εύρισκε παιδιά γυναίκες γέροι,
σε μαχαραγιάδες γενικώς κ' ότι ήθελε ας γένη.
Η μάχη edιάρκησε μέχρι το εσπέρας,
κ' από το κάμπο τους διώξαμε με φλέβας παγωμένες
Και πάνω στα μεσάνυχτα επίθεση μας κάνουν,
το Εσκισεχείρ που αφήσαμε ήρθανε να μας πάρουν.
Τη τρομέρη που ήταν η μάχη εκείν' τη νύχτα,
όπου καθένας έχασε την κάθε μια ελπίδα.
Μα έτσι που βρισκόμαστε με τέτοια απελπισία,
όπου κανείς δεν ήλπιζε να δή γονείς πατρίδα.
Κάναμε σίδερο καρδιά και ατσαλένιο στήθος,
τους Τούρκους ξετοπίσαμε μείναμε ησύχως.
Επιάσαμε αιχμάλωτοι λάφυρα και κανόνια,
και τα καζάνια πούβραζαν κ' οβίδες δυό κασόνια.
Δυό μέρες εβαδίσαμε εμπρός να πα να δούμε,
όλοι γινήκαν άφαντοι και εμείς πίσω γυρνούμε.
Μια ώρα από το εσκισεχείρ ήμαστε σκινωμένοι,
σ' ένα ποτάμι βρομερό που πίναμε οι καημένοι.
Άλλο να που σας λέγω γω κ' άλλο νάστε να δήτε,
όλα τα στόφγια του ντουινιά εκεί θε να θωρείτε.
Άδεια πήρα τρίωρο στο εσκίσεχειρ να πάω,
κ' όταν τα είδα όλα αυτά μούρθε μετό να κάνω.
Έβλεπα βόδια και σκυλιά γάτες και άλλα ζώα,
στον ποταμό εκοίτονταν κ' είχαν μεγάλη βρώμα.

-10-

Μα πάλι σαν εγύρισα από το ίδιο πίνω,
γιατί δεν είχε πουθενά άλλο νερό από εκείνο.
Κανέ μήνα καθήσαμε κ' ύστερα μας διατάζουν,
του Σαγγαρίου το νερό να πα να δοκιμάσουμε.
Είναι απερίγραπτα στο δρόμο τι τραβούμε,
πέινα, νερό και κούραση τα μάτια ας φαντασθούνε.
Τέλος ετοιμασθήκαμε με βάρκες με σανίδια,

γιατί οι Τούρκοι βέβαια χαλούσαν τα γεφύρια.
Μερόνυχτα βαδίζαμε όλα τα στρατηγία,
άγρυπνοι και ελεεινοί μ' αδιάκοπη πορεία.
Δάση περάσαμε άγρια και φοβερά λαγκάδια,
τέλος μια νύκτα φθάσαμε όλοι με την αράδα.
Μηχανικό τοιμάσθηκε μεσάνυχτα πηγαίνει,
Βάρκες να ρήξη στο ποταμό γέφυρα για να γίνει.
Οι γέφυρες τοιμάζοντο και τουφεκές ηχούσαν,
οι Τούρκοι μας απείκασαν και επυροβολούσαν.
Σε λίγες ώρες ήτανε οι γέφυρες εντάξει,
το πέμτο edιατάξανε πρώτο για να περάσει.
Ο ποταμός δεν ήτανε τόσο πολύ μεγάλους,
μονάχα οι ακροποταμιές ήταν γεμάτες βάλτους.
Εμείς απομείναμε από εδώ, να δούμε τι θα γένει,
το σύνταγμα που πέρασε μέχρι το μεσημέρι.
Δεν είχαν δύναμη πολύ οι παλιοτουρκαλάδες,
και γρήγορα τους διωξαν οι παλιομασκαράδες.
Εμείς όταν περάσαμε ήταν κατά μία,
μας φάνηκε πως ήτανε ολίγη ησυχία.

-11-

Με άλματα με μορφασμούς
μπροστά απ' το πέμτο πάμη,
να πιάσουμε φυλάκια γιατί η νύχτα φθάνει.
Ημέρα τούτη βράδιασε κ' άρχισε να σκοτεινιάζει,
και ο καθείς τον ευτότ να προφυλάξ κοιτάζει.
Με ξιφολόγχες κάναμε χαράκωμα λιγάκι,
μο το κεφάλι να κρυφθεί για το άλλο δεν μας νοιάζει.
Και πάνω στα μεσάνυχτα που πετεινοί φωνάζουν,
κανόνια λιανοτούφεκα μας εκατατρομάζουν.
Να ήσασταν να βλέπατε από μια άκρη μόνον,
αυτή τη νύχτα τι έγινε και το δικό μας τρόπο.
Να περιμένεις από μπρός και πίσω σου να πέφτουν,
τουφέκια αναμέτρητα σταματημό δεν έχουν.
Το δεξιό εσπάσανε και μας περικυκλώνουν,
μα ο Θεός τους τύφλωσε στη γέφυρα δεν ζυγώνουν.

Τηλεφωνά ο Ταγματάρχης, εις το Συνταγματάρχη,
δύναμη να μας αποστείλ, όση κι' αν υπάρχει.
Κι' αμέσως ήρθε διαταγή όσοι κι' αν δυνηθούνε,
να οπισθοχωρήσουνε στο Σύνταγμα να ρθούνε.
Ολο το Τάγμα έτοιμο και οπισθοχωράει,
πάμε στο πέμτο Σύνταγμα και εκείνο μας βαράει.
Να το σκεφθείτε ρε παιδιά τη γίνει κείνη την ώρα,
που να τα δεχόμαστε κείνα τα βόλια όλα.
Δικοί βαράνε απ' εμπρός εχθρός απ' τα οπίσω,
το λάθος πως εγίνηκε και γω θε ν' απορίσω.
Μας πέρασαν για τον εχθρόν και μας πυροβολούσαν,
μα πού να ξέρουν πως εμείς είχαμε χας το πούσλαν.

-12-

Τέλος εσυνενοηθήκαμε με μια φωτοβολίδα,
και έτσι εγλυτώσαμε απ' του εχθρού τα νύχια.
Στο Σύνταγμα εφθάσαμε και Τούρκοι από σιμά μας,
Κι' όταν εγλυκοχάραζε μιλά το Σύνταγμα μας.
Συνταγματάρχης ήτανε ο Ψάρας που μιλάει,
έτσι κι' αλλιώς και αλλιώτικα στη Μέκκα θα μας πάει.
Ποκόμ τσιανάκια σαλπηχτά όλοι σ' γραμμή μας βάζει,
ξόρμησι να γίνη γενική κανείς μη διλιάζει.
Οι σαλπηχταί μας άρχισαν, το προχωρείτε πέζουν,
όπλα κανόνια και φωνές τους κάνουνε και φεύγουν.
Ηταν ο κάμπος καθαρός οι Τούρκοι όπου φεύγουν,
και τα σκυλιά οι Αγαρινοί πολλοί νεκροί απομένουν.
Σε δυό μέρες δεν δύνασο ν' ανθέξεις απ' τη βρώμα,
Τούρκοι Έλληνες και άλλαγα νεκροί που ήταν τώρα.
Ήταν και μέρος βολικό όπου να μην το σώνει,
Άνθρωπος σε τέτοιον άτιμο τόπο να ζυγώνει.
Χωρτάρι δεν δεν εφύτρωνε ούτε κλαδί ούτε ίσκιους,
χώμα ψαρό και γαλοπό και λίγους λιθαρίσκους.
Αφότου γλυκοχάραζε ώσπου να πάρει η μέρα,
οσάν τα' απίδια βράζαμε τα γλυκαναθρεμένα.
Μπρούμητα πάνω στη γη χωρίς να κινηθούμε,
γιατί όταν κινιούμαστε θάνατο θε να βρούμε.
Σε δυό μέρες μας φέρνανε πότε νύχτα ως νύχτα,
μας φέρνανε σταλιά φαϊ, με όψμα κολοκύθια.

Για κουραμάνα αν ειπώ ήν για μεγάλο θρήνο,
τρίματα και μουχλιάρικο μα πούντο δα και εκείνο.

-13-

Αν θέτε να ρωτήσετε κι' από νερό πως πάμε,
πολλοί αδικοθάνατοι από τη δίψα πάνε.
Σιτάρια είχε πάμπολα μα όχ' αλωνισμένα,
δέματα τάχανε σορούς οι Τούρκοι θερισμένα.
Κι' από τη πείνα τη πολύ όσοι που ημπορούσαν,
πηγαίνανε απόκρυφα και λίγο εμαδούσαν.
Με καλαμιές το βράζαμε λίγο να ζεσταθεί,
γιατί είπα δεν βρίσκετε εδώ ούτε κλαδί.
Και μόλις έπερνε μια βράς' όχι και πολύ ώρα,
το τρώγαμε σαν πειναλαιοι, χειρότερα από τα ζώα.
Μ' ας παρατήσω ως εδώ κι' είναι πολυλογία,
να δούμε σε τι στάδιο μας φέραν τα θηρία.
Ήταν ένα βουνό ψιλό πούταν οχυρωμένοι,
κι' επίθεση καθημερινώς εκάναμε οι καημένοι.
Μα ήτανε αδύνατο να πάρουμε το μέρος,
γιατ' ήτανε ψιλό πολύ, σαν καταράχτης κρέμνος.
Πηγαίναμε έως εκεί πολύ κοντά μας μέναν,
μα ήταν μέρος άτιμο και μας εκαταστρέφαν.
Στις τέσερες συμπληρώθηκε ο λόχος ο καημένος,
μα πίσω εγύριζε πάντα νενικημένος.
Μα τέλος τους νικήσαμε μ' απόλειες μεγάλες,
κι' αφίσαν τα υψώματα οι παλιοτουρκαλάδες.
Όπως αστράφτει και βροντά, ανεστρομπούλα κάνει,
έτσι έγινε και τούτη δα η μάχη η μεγάλη.
Δεν άκουες, πότε βροντά τουφέκι πολυβόλου,
ούτε κανόνι άκουες μονάχα ένα κρότο.

-14-

Θρήνοι πολλοί εγένοντο ετούτη δα την ώρα, και τους
συντρόφους πούχαμε νεκρούς τους βλέπεις τώρα.
Μα τέλος πάϊκε κι' αυτό, άλλο τώρα θα δούμε,
οι τούρκοι όπου έφυγαν πού θα τους ξαναβρούμε.
Μα γρήγορα τους βρήκαμε καλά οχυρωμένοι,

και δύσκολα ξεμπλέκουμε με τούτους οι καημένοι.
 Επίθεση τους κάναμε όλοι μ' εφ όπλου λόγχη,
 και τα τουφέκια παύσανε μονάχα με τη λόγχη.
 Σαν τους κατατροπώσαμε όλοι το κατσικώσαν,
 και προς το βράδυ επίθεση μια παταργιά μας δώσαν.
 Μας οπισθοχορίσανε καθένας μας σκορπάϊ,
 άλλος το λόχο έχασε κι' άλλος μονάχος πάϊ.
 Μα βράδιασε σκοτεινίασε και τα τουφέκια παύουν,
 γιατί κι' αυτοί δεν γνώριζαν τι μέλει για να πάθουν.
 Μα μπλόφα τους επαιζάμε και τους περικυκλώσαν,
 περίμεναν τη χαραυγή και τότε να μας δώσουν.
 Μα είχαμε καταστραφεί και οι δυνάμεις λείπαν,
 για τούτο τα στρατεύματα τη νύχτα πίσω φύγαν.
 Τρεις μέρες είχαμε βαδίσ' απ' το ποτάμι πέρα,
 σε έξι ώρες βρεθήκαμε στο ποταμό πιο πέρα.
 Μα Τούρκοι το κατάλαβαν πως οπισθοχωράμη,
 κι' έτρεχε το ιππικό το μάτι να μας φάη.
 Μα εμείς επροσπεράσαμε τη γέφυρα που φτιάξαμε,
 και δυναμίτες έτοιμοι στον άνεμο τινάξαμε.
 Μα το εγνώριζαν κι αυτοί και είχανε βαρέλια,
 τη γέφυρα να κάνουνε τα αγριοκουνέλια.

-15-

Μα τα κανόνια στέκοντε ολίγο περιμένουν,
 πέρασε κανέ Σύνταγμα κι ύστερα τους βαραίνουν.
 Τη γέφυρα τσακίζουνε κι' ύστερα κατεβαίνουν,
 μια μεραρχία από μας και τους εξολοθρεύουν.
 Και τότες βρήκαμε καιρό και οπισθοχωρούμε,
 να βρούμε το κατάλληλο, μέρος να σκηνωθούμε.
 Χειμώνας μας επλάκωνε δεν είναι για πολέμους,
 και να ξεκουρασθώ και εγώ ολίγο ο καημένος.
 Και το χειμώνα πέρασα σε τούρκικα χωριά,
 και που δεν επερπάτησα και που να πώ δεν πήγα.
 Στο Τερέτ κατέληξε όλη η μεραρχία,
 εκεί είχαμε και θέατρα όλα σαν μεγαλεία.
 Αεροπλάνα ήρχοντο καθημερινά από Τουρκία,
 και προκηρύξεις άρχιχαν να φύγουμαι απ κι' Ασία.
 Να σηκωθούμ' αφύγουμε σα θέλουμε το καλό μας,

γιατί μέσα στη θάλασσα θα μας πετάξουν ολ' μας.
 Καθώς και μας συνέβηκε στις δύο του Αυγούστου,
 μας διώξανε κακήν κακώς και Τούρκοι κάνουν γούστο.
 Δεν ξέρω πως τα έπλασαν με τς' αξιωματικοί μας,
 και πούλησαν οι άθλιοι τα δίκια της πατρίδας.
 Τα' αφήσαμε και φύγαμε τα μέρη όλα εκείνα,
 όπου τα εποτίσαμε με αιματοχυσία.
 Δεν έχω άλλα να σας πώ όλα ετλειώσαν,
 αφού οι ίδιοι οι Έλληνες στους Τούρκους μας εδόσαν.
 Απ' όσα υποφέραμε κούραση κι' αγωνία,
 στο τέλος μας επούλησαν στην άτιμη Τουρκία.

-16-

Περίμεναν και μάνες μας πότε να ξημερώση,
 ημέρα κείνη πού θελαν να τους εγκαλισθώση.
 Και κείνη μας επούλησαν οι άτιμοι οι άνδρες,
 όπου εκαταντήσανε χειρότεροι Τουρκαλάδες.
 Και μέινανε πάρα πολλοί αμέτρητες χιλιάδες,
 και όλοι εχωρισθήκανε απ' τις γλυκές μανάδες.
 Και εμαυροφορέσανε πολλά σπίτια στην Ελλάδα,
 από των αξιωματικών την παλιοκουταμάρα.
 Όλα τα ετελείωσα δεν έχω πια κανένα,
 και όσοι τα διαβάσετε πιστεύσατε και μένα.
 Γιατί τα έχω λεπτομερείς όλα ένα πρός ένα,
 και σ' όσα που σας έγγραψα τάχω δοκιμασμένα.

γράφει

ο Ευστράτιος Παντελέλης

Το μάθημα της ατμομηχανής

Το χωριό ξύπνησε εδώ και δυο ώρες. Τα ποδοπατήματα ανθρώπων και ζωντανών ενεργούν σαν ξυπνητήρια για τους άλλους, τους πιο "περήφανους" στη δράση. Το λιθόστρωτο ενεργοποιεί την ακοή, τα πέταλα των ζώων σπιθίζουν στο πρώτο παραστράτημα και όλο τούτο το ποδοβολητό είναι αυτή η πρωινή χαρακτηριστική ακουστική εικόνα στα σοκάκια.

Σε λίγο ακούγεται το πρώτο χτύπημα της καμπάνας. Είναι κι ο παπάς που τρέχει σκυφτός μέσα στην εκκλησιά για την καθημερινή του πρωινή ιεροτελεστία. Σε μια ώρα το δεύτερο χτύπημα ειδοποιεί τα μικρά σκολιαρούδια για το σχολείο.

Η καμπάνα στο χωριό έχει κι αυτή τη θέση της, την υπηρεσία της, τη σκοπιμότητά της και δραστηριοποιείται κατάλληλα.

Έχει προσωπικότητα και κύρος, όλοι την ακούνε, την σέβονται και την ακολουθούν. Είναι αυτή που καθοδηγεί το πρωινό ξύπνημα και την έναρξη της δουλειάς, είναι αυτή που στέρνει τα σχολόπαιδα να μάθουν γράμματα, είναι η ίδια προς το βράδυ που χτυπά τον σπερνό και απαλλάσει και ξεκουράζει τους δουλευτάδες από τον καθημερινό κάματο, κάνουν το σταυρό τους και ξεκινούν για το σπίτι.

- Δόξα το Θεό και σήμερα, λένε και το νοιώθουν, γιατί αφουγκράζονται τη γη που δουλεύοντάς την τους το αποδεικνύει κάθε μέρα με τα έργα της που είναι συγχρόνως και δικά τους έργα.

- Άντε Διαμαντή σήκω, θα αργήσεις για το σχολείο. Η καμπάνα χτύπησε.

Η μάνα προειδοποιεί το ενδεκάχρονο αγόρι της και το φροντίζει. Ο Διαμαντής ξυπνά με μάτια πρησμένα και ανοίγει τα μεγάλα χέρια του παρατεταμένα, τρίβει τα μάτια του και σκουντουφλώντας προχωρά. Είναι μελαχρινός,

ξερακιανός και αδύνατος τύπος, μόνο νεύρο και κόκκαλο. Τα μάτια του μικρά, προδίδουν μια εσωτερική εξυπνάδα και διαύγεια. Ντύνεται γρήγορα, δένει κόμπο τη μιά τράντα του παντελονιού – καφετί λινό ρούχο, φθινό στην αγορά, φυσικά δεν υπάρχει και άλλο για να διαλέξεις - αρπάζει την τσάντα - τί τσάντα - δηλαδή ένα μάλλινο τροβαδάκι με ρίγες και χρώματα κόκκινο, πράσινο, κίτρινο και θαλασσί εναλλάξ. Μέσα χορεύουν ένα αλφαβητάρι αναγνωστικό και δυο τεφτέρια, αριθμητικής και αντιγραφής. Περνώντας από το κατώί ρίχνει μέσα ένα μήλο κι ένα κυδώνι, για τους φίλους του αυτά, επειδή ξέρει πως δεν έχουν και μόλις αυτός τρώει κάτι, οι άλλοι τον κοιτάζουν παράξενα και λιγουρεύονται.

Είναι καλοκάγαθος ο Διαμαντής. Όλους τους αγαπά και τους βοηθά. Στα γράμματα καλός, όσα έχουν σχέση με τίποτα πρακτικά στοιχεία, στα πειράματα της Φυσικής, τα μηχανικά, εφαρμογές και κατασκευές. Στα θεωρητικά όχι και τόσο. Αυτά ήθελαν διάβασμα και ο Διαμαντής βαριόταν γρήγορα.

Μια μέρα ο δάσκαλος έκανε τη δύναμη του ατμού. Η ατμομηχανή, το έμβολο, ο κύλινδρος και όλα τούτα τα επιτήδεια που κινούν τις μηχανές. Ο Διαμαντής πρόσεχε βουβός και ακίνητος. Ο διπλανός του τον ενοχλούσε για κάτι φωλιές που είδε στα δέντρα του κήπου και να πάνε να δούν τα αυγά. Όμως τούτος δεν έδωσε σημασία, κοιτούσε το δάσκαλο που έλεγε ο ατμός, η δύναμη, η κίνηση. Όταν τέλος είπε ο δάσκαλος και την πρακτική αξία του ατμού στις ατμομηχανές, λιοτρίβι, στα ατμόπλοια και στους σιδηροδρόμους, ο Διαμαντής μέρες από τότε δεν άκουγε και δεν μιλούσε για τίποτα, παρά μόνο για τον ατμό και την ατμομηχανή στο λιοτρίβι του χωριού, τα τρένα και τα ατμόπλοια δεν τα ήξερε.

Μόλις σχόλασε ο μικρός λάκισε από τις πεζούλες και τα χωράφια, για να κόψει δρόμο και έφτασε λαχανιασμένος στο εργοστάσιο στο κάτω έμπα του χωριού. Χειμώνας καιρός, οι ελιές στο φόρτε τους μαζί και οι δουλειές. Στήθηκε ο Διαμαντής στο μικρό πορτάκι που χώριζε το μέρος της ατμομηχανής από το υπόλοιπο του εργοστασίου για ασφάλεια και παρατηρούσε κατάπληκτος όλα τούτα τα ατσαλένια μπράτσα που με μια μαεστρία και αρμονικά, έκανε το καθένα κάποιες σταθερές κινήσεις, που όμως στο τέλος όλες μαζί συνθετικά κατέληγαν στο να κινείται μια γιγαντιαία ροδάνα με δεκάξι μπράτσα - ακτίνες και αυτή πάλι κατόπιν να μεταδίνει την κίνηση με λουριά- ιμάντες, είπε ο δάσκαλος - αυτό το θυμάται καλά ο Διαμαντής, σε άλλους παραδιπλανούς τροχούς και αυτοί σε άλλους και έτσι όλο το λιοτρίβι να δουλεύει ρολόι, κάνοντας έναν εκκωφαντικό μεν, αλλά ευχάριστο για όποιον τον συνθίζει θόρυβο, που η αρμονία του και μόνο πρόδιδε την άριστη λειτουργία της μηχανής.

Δίπλα είδε ο Διαμαντής και το καζάνι. Πάλι θυμήθηκε πώς τ' πε ο δάσκαλος. Λέβητας. Αυτά τα τύπωνε καλά δεν του ξέφευγαν. Δούλευε μέσα μια κόκκινη φλόγα, πυριφλεγής και δυναμική από καθαρό ξύλο τροφοδοτημένη κάθε τόσο από το θερμαστή. Ζεσταινόταν το νερό, έβραζε, κόχλαζε και μετατρεπόταν κάποτε σε μια αέρινη μάζα, τον ατμό. Τούτος στενάχωρος και χωρίς περιορισμούς μετατρέπεται σε ένα παράξενο δαιμονικό, δε χωρά σε σωλήνες και στενωπούς, δεν αντέχει τις κλεισούρες και μόλις βρει τα ανοίγματα – βαλβίδες - θυμάται ο Διαμαντής, ξεχύνεται ξεφυσώντας και προχωρά. Έ, ότι βρει μπροστά του το παραμερίζει, το εκτοπίζει, το κινεί – και άντε πάλι από την αρχή. Σ' αυτό το άγριο κυνηγητό οφείλεται η κίνηση στα μπράτσα, στους ιμάντες και στους τροχούς.

Ο Διαμαντής στέκεται αποσβολωμένος και ονειροπαρμένος. Κοιτάζει τους σωλήνες, επεξεργάζεται με το μάτι τους κυλίνδρους, τα μπράτσα, τους τροχούς. Όλα από μακριά γιατί η πινακίδα απέναντι γράφει, ανορθόγραφα πλην σαφώς «Απαγορεύεται η είσοδος».

Όλο το απόγευμα ξαπλωμένος στο σκληρό στρώμα του συλλογίζεται και αναπολεί τις μεγάλες κατασκευές που έμαθε στο σχολείο και είδε στο λιοτρίβι. Το βράδυ τρέχει στον παππού του και του λέει ό,τι έμαθε σήμερα στο σχολείο.

Ο παππούς του καταλαβαίνει πολλές από τις πνευματικές του ανησυχίες, συμμερίζεται την περιέργεια και την φιλομάθειά του και τον ενθαρύνει γιατί ξέρει πολύ καλά πώς δουλεύει αυτός ο μηχανισμός, γιατί στα νιάτα του ήταν ο συντηρητής αυτής της μηχανής. Και τότε ο μικρός Διαμαντής δειλά και παρακαλετά κάνει το πρώτο βήμα.

- Παππού, μπορούμε μαζί να φτιάξουμε αυτή τη μηχανή; Με τενεκεδάκια παππού και σωληνάκια που έχεις κάτω στο εργαστήρι, ξέρεις εσύ.

Έξυσε ο παππούς με αμηχανία το μέτωπό του και μετά χάιδεψε τα γένια του – καμιά φορά αργούσε να ξυριστεί και μεγάλωναν - Τότε ο παππούς φαινόταν ανώτερος και πιο σεβασμιος από τους άλλους, τους λιμοκοντόρους γέρους, τους φαφούτηδες και ακαμάτηδες. Απλώσε το χέρι του στον ώμο του εγγονού του και του έγνεψε, ναι, τούτο που θέλεις θα γίνει.

Την άλλη μέρα ξημέρωνε σκόλη και ο παππούς θα έμενε στο σπίτι μετά την εκκλησία. Μαζί και ο Διαμαντής που δεν είχε σχολείο, κάθισαν και από δω έκοβαν λαμαρίνες από κει κολούσαν, συνέδεαν τους σωλήνες και μικρά σιδεράκια, δος 'του και έφτιαχναν το τερατούργημά τους. Έπαιρνε σάρκα και οστά στα μάτια του μικρού Διαμαντή. Τούτο έλεγε είναι το καζάνι, εδώ από κάτω η φωτιά, εδώ ο ατμός, ο φυλακισμένος και εκεί που ξεμπουκάρει και τινάζεται για να φύγει. Ο περισσότερος όμως μένει, περιορίζεται εδώ, σπρώχνει τούτο το μπράτσο εκεί, πέρα δώθε, η κίνηση γίνεται περιστροφική - όπως είπε ο δάσκαλος.

Αυτό ήταν. Στην άκρη ο τροχός με το λουρί κι από κει όπου θες.

- Τώρα παππού, μπορούμε να κινήσουμε ό,τι θέλουμε, είπε ο Διαμαντής και τα μάτια του έλαμψαν σαν τον Αρχιμήδη που είπε το «Εύρηκα». Η χαρά του απερίγραπτη. Γελούσε,

κουβέντιαζε μόνος του, έδειχνε την ικανοποίησή του και την ευγνωμοσύνη του στον παππού του.

- Σ' ευχαριστώ παππού, αυτό θα το θυμάμαι πάντα. Αύριο θα το δείξω στο δάσκαλο και θα κάνουμε μάθημα και πρακτική, για να το μάθουν και τα άλλα παιδιά.

Τό' νοιωθε αυτό ο Διαμαντής, ήθελε πάντα να κάνει κάτι ή και τα περισσότερα για τους άλλους.

Για τον εαυτό του δεν τον ένοιαζε. Έβγαζε από την τσέπη του κάτι φαγώσιμο- πάντα κάτι είχαν οι τσέπες του - καρύδι, σύκο και κανένα ζαχαρωτό καμιά φορά, το ψαχούλευε σαν να έλεγε, τι ' ναι τούτο και το έδινε στο φίλο του, στο διπλανό του, λέγοντας:

- Πάρ' το εσύ, εγώ έχω άλλο στο σπίτι. Και το έδινε με ευχαρίστηση.

Την άλλη μέρα ο Διαμαντής ξύπνησε από τα χαράματα. Δεν περίμενε ούτε καμπάνες, ούτε ξυπνητούρια από τη μάννα του. Παραμάσκαλα το παράξενο κατασκεύασμα και το τροβαδάκι στον ώμο, κατρακύλισε το λιθόστρωτο, περισσότερο προσέχοντας μην πέσει και τσακιστεί όχι ο ίδιος, αλλά το πολύτιμο μηχανήμα. Δεν τον ένοιαζε να πέσει και να χτυπήσει, όσο να μην διαλυθεί το συγκρότημα του ατμού.

Στο δρόμο για το σχολείο αντάμωσε και τα άλλα παιδιά. Όλα με παράξενο βλέμμα κοίταζαν και περιεργάζονταν το έργο. Ο Διαμαντής δεν τους άφηνε να το αγγίξουν, ήταν κάτι σαν απαγορευμένος καρπός, κάτι αγιωτικό και συνάμα δαιμονικό

- Θα σας εξηγήσει ο δάσκαλος, έλεγε και ξέκοβε την κουβέντα.

Μετά την προσευχή ο Διαμαντής πλησίασε το δάσκαλο με θάρρος – τούτο δεν γινόταν ποτέ - ο δάσκαλος ήταν η κορυφή κάποιου βουνού, απρόσιτο και αδύνατον να πλησιάσεις. Όμως ο Διαμαντής τα ξεπέρασε όλα, είχε και το κατασκεύασμα παραμάσκαλα σαν απόδειξη και με όλο το σεβασμό παρουσίασε την εργασία του.

- Κύριε, ο παππούς μου κι εγώ φτιάξαμε αυτή την ατμομηχανή και μπορούμε να την δούμε στο μάθημα.

Τά' χασε ο δάσκαλος. Ατμομηχανή και παραμάσκαλα συλλογίστηκε. Ναι, ήταν

πράγματι. Μόλις εξήγησε ο Διαμαντής ο δάσκαλος συνοφρυωμένος και σκεπτικός, όλο να έλεγε, έτσι είναι και τέτοια.

-Οι μεγάλοι να μείνουν στον αυλόγυρο, είπε ο δάσκαλος και όλα τα παιδιά χάρηκαν που δεν θα κάνουν μάθημα.

Στήθηκε το κατασκεύασμα σε μία βάση, κανόνισαν τη φωτιά από κάτω και γέμισαν το καζανάκι νερό. Ο δάσκαλος και ο Διαμαντής εξηγούσαν κατάλληλα στους άλλους μαθητές.

Ο δάσκαλος σαν γνώστης του θεωρητικού στοιχείου και ο Διαμαντής του πρακτικού σ' αυτή την κατασκευή.

Καμάρωνε ο μαθητής και απέδιδε το έργο στον παππού του, αναφέροντας κι άλλες λεπτομέρειες σχετικά με τις εσωτερικές λειτουργίες και εφαρμογές.

Και μόλις άρχισε να βράζει το νερό, το άκουγαν όλοι που γουργούριζε τότε όλοι αλαφιάστηκαν στο πρώτο ξέσπασμα του ατμού, που με ένα ξαφνικό τσάφ! τους έκανε όλους να πσωποδίσουν έντρομοι και έτοιμοι να το βάλουν στα πόδια. Ήρεμος όμως ο Διαμαντής τους καθυσάχασε και τους εξήγησε πως είναι η πρώτη έξοδος του ατμού που προσπαθεί να ξεφύγει, να αποδράσει. Και μέχρι να τα εξηγήσουν και να τα καταλάβουν όλοι, το θαύμα έγινε. Το πρώτο τσάφ ακολούθησε δεύτερο, τρίτο και όλα μαζί σε συντονισμό δευτερολέπων έδωσαν την κίνηση στο έμβολο, στη συνέχεια τούτο στο έκκεντρο και στον κεντρικό τροχό. Από δω και πέρα εξήγησε ο δάσκαλος, βάζουμε συνέχεια τροχούς και ιμάντες και κινούμε τα πάντα.

Όλοι ξέσπασαν σε χειροκροτήματα, επαίνεσαν το Διαμαντή για την επιμονή του και τον παππού του για την υπομονή του που μπόρεσε να κάνει πράξη ένα μάθημα, το οποίο τις προηγούμενες μέρες κανείς δεν ενδιαφερόταν, ούτε μπορούσε να κατανοήσει τις εξηγήσεις του δασκάλου, τώρα όλα έγιναν τόσο απλά, τόσο κατανοητά που όλοι πια θα ξέρουν για όλη τους τη ζωή τη δύναμη του ατμού.

γράφει
ο Δημήτρης Τραγάκης

Το φύτεμα και μπόλιασμα της ελιάς

Το χειμώνα σαν μαλάκωναν τα χώματα από τις βροχές και οι χυμοί των δέντρων δεν κυκλοφορούσαν, βγάζαν απ' το βουνό «κι αγριλιά» που θα φύτευαν. Αγριελιές υπήρχαν αυτοφυείς άφθονες στα ρουμάνια, ψηλά στα κορφοβούνια.

Άνοιγαν ένα λάκκο στο μέρος που θα φύτευαν κι εκεί παράκωναν το φυτό. Για να πιάσει χρειαζόταν νερό. Ιδιαίτερα το καλοκαίρι το πότισμα γινόταν κάθε 10-15 μέρες. Με τα ζώα μετέφεραν μπετόνια με νερό στις απότομες, κατοιράχαλες και άνυδρες πλαγιές.

Τουλάχιστον δυο χρόνια έπρεπε να τις ποτίζουν για να πιάσουν και να αναπτυχθούν. Αυτό φαινόταν από τα νεαρά κλαδιά που φύτεωναν και από το χαρακτηριστικό ασημοπράσινο χρώμα τους.

Σαν περνούσαν 2-3 χρόνια τα μπόλιαζαν. Αυτό γινόταν την άνοιξη με την κυκλοφορία των χυμών στα δέντρα. Έπαιρναν «μάτι» από κλαδί ενός ήμερου δέντρου. Η επιλογή της ποικιλίας της νέας ελιάς αφορούσε τον ιδιοκτήτη αλλά το βλαστάρι από όπου έπερναν το μάτι ήταν επιλογή του μπολιαστή.

Με ειδικό κοφτερό μαχαίρι σε καθαρό μέρος του κορμού έκαναν ένα χάραγμα σε σχήμα ταυ (Τα) ή πι (Π) και μέσα τοποθετούσαν το αποκομμένο από το ήμερο κλαδί, φλούδι-μάτι. Με προσοχή σήκωνε το

φλοιό της αγριλιάς στην περιοχή του χαράγματος ταυ (Τ), το έδενε με χόρτο για να εφαρμόσει στον κορμό καλά αφήνοντας το μάτι ελεύθερο.

Ύστερα από καμιά δεκαριά μέρες έβγαζε το χόρτο και το άφηνε να θρέψει. Για να πετύχει πιο σίγουρα έκοβαν μερικά κλαδιά αγριλιάς, ώστε οι χυμοί του φυτού να απορροφούνται κατά αποκλειστικότητα από το μπόλι.

Μπόλια μπορεί να γίνονταν περισσότερα του ενός στο ίδιο δεντράκι σε διαφορετικό κλαδί. Τα νεαρά φυτά τα φρόντιζαν ιδιαίτερα για να μεγαλώσουν γρήγορα τα εμβόλια (μπόλια). Κοπριά, τσάπισμα και πότισμα ήταν οι βασικότερες φροντίδες καλλιέργειας.

Σαν το δέντρο πρόκοβε, κόβαν τα άγρια κλαδιά και προχωρούσε στην ανάπτυξη μόνο το ήμερο. Για να καρποφορήσει περνούσαν 5-6 χρόνια ανάλογα με την περιποίηση.

Τα χιλιάδες λιόδεντρα σε όλες τις κορυφές και τις πλαγιές των βουνών γύρω από το χωριό έγινα από αγριλιές μεταφυτευμένες και μπολιασμένες με πολύ κόπο και ιδρώτα. Σήμερα η εγκατάλειψη τα αφανίζει.

Ας ευχηθούμε να υπάρξει κάποια μέριμνα της γεωργικής υπηρεσίας γιατί αποτελούν εθνικό πλούτο.

Στυλιανή Χιωτέλλν

Στέλλα Αγιασωτέλλν -
Βερβέρν, Μιχάλης από Ακράσι,
Μυροσίνη Πρίμν-Βερβέρν

Παλιές και νέες φωτογραφίες
με πρόσωπα και δραστηριότητες
από το χωριό μας.
Παρακαλούμε και ζητούμε
να μας στείλετε τις φωτογραφίες
που επιθυμείτε να δημοσιεύσουμε.
Οι φωτογραφίες μετά την δημοσίευση
θα επιστρέφονται.

Ευστράτιος Γιαννακός, Αγροφύλακας

Ελπινίκη και Πελαγία
Χρυσάφη, 1921

Από αριστερά:
Γρηγόρης Ξενιτέλλης
Παναγιωτούδα Ξενιτέλλη
Μυρσίνη Δεσποτέλλη
Ελένη Θαλασσέλη

Ο γέρο - Πλάτανος

Είδα το γέρο Πλάτανο
να γέρνει μαραμένος
μόνος στη μέση στο χωριό
σαν γέρος πονεμένος.

Πες μου τι έχεις Πλάτανε
ποιο βάσανο σε δέρνει
και τα κλαδιά σου πέφτουνε
και το κορμί σου γέρνει.

Βλέπω τα σπίτια αδειανά
και το χωριό ρημάζει,
γι' αυτό μου πέφτουν τα κλαδιά
γι' αυτό έχω μαράζι.

Στάζει σαν δηλητήριο
στη ρίζα το νερό μου,
αφού κανείς δεν κάθεται
στον ίσκιο το δικό μου.
Τα μάτια μου βουρκώσανε
τρέχουν τα δάκρυα μου,
σαν άκουσα τον Πλάτανο
ράγισε η καρδιά μου.

Σαν πλάτανος γέρνω και 'γω
και ασπρίσαν τα μαλλιά μου,
τα χείλη μου πια δε γελούν

μου λείπουν τα παιδιά μου.

Στη ρίζα του γονάτισα
κουράγιο να του κάνω,
με δάκρυα τον πότισα
τον πόνο μου να γιάνω.

Κρατήσου γέρο Πλάτανε
κι έρχεται καλοκαίρι

.....
κι αυτούς που λείπουν μακριά
για πάντα να μας φέρει.

Κρατήσου γέρο Πλάτανε
πάλι θα ξαναρθούνε
και στα ξερά σου τα κλαδιά
φύλλα ξανά θα βγούνε.

Τριγύρω σου να κάτσουνε
κρύο νερό να πιούνε,
τα βάσανα και τους καημούς
και τις χαρές να πούνε.

Και τον δεκαπενταύγουστο
γλέντια στ'αρχοντικό σου,
και όλοι χορό θα στήσουνε,
γύρω από τον κορμό σου.

Από το ποίημα «Ο γέρο-Πλάτανος» του Σοφοκλή Σκουλικαρίτη, πλημμυρισμένο από μοναδικά συναισθήματα νοσταλγίας και αγάπης για ένα τόπο που ξεχάσαμε.

Βέβαια ο δικός μας γέρο πλάτανος, ο πλάτανος του Μπορού, ξεράθηκε, παίρνοντας μαζί του όλα όσα τόσα χρόνια άκουσε και είδε να γίνονται κάτω από την πράσινη φυλλωσιά του.

Αλλά, να τώρα στη πλατεία του χωριού μας, ένας μικρός έχει σκοπό να μας χαρίσει τη δροσιά του.

Επιμέλεια Στρατής Τραγάκης

γράφει
ο Αντώνης Μ. Χατζέλης

Εμπειρίες και συμπεράσματα από το ημερολόγιο ενός γέροντα Δασκάλου

Κάθε καινούρια μέρα που έρχεται και ξημερώνει, κουβαλάει και φέρνει μαζί της κάτι άγνωστο – καινούριο το οποίο γίνεται στη διάρκεια της μέρα βίωμα και γεγονός και γνώση.

Μια νέα παράγραφος που παίρνει τη θέση της στο κεφάλαιο της προσωπικής ιστορίας του καθενός, στη συνέχισή της. Κάθε τι που συμβαίνει στη ζωή μας έχει τα καλά του στοιχεία μα και όμοια τα κακά και απaráδεκτα, κακά στοιχεία του. «Ουδέν καλόν αμιγές κακού» όπως γράφει η ιστορία. Όταν λοιπόν τα καλά, τα ωφέλιμα στοιχεία του κάθε γεγονότος είναι περισσότερα από τα κακά και ανώφελα και επιβλαβή, τότε τα γεγονότα τα ξεχωρίζουμε, τα αποδεχόμεθα και τα ωραιοποιούμε! Τα κακά και ανώφελα γεγονότα τα απορρίπτουμε και προσπαθούμε να τα ξεχάσουμε.

Το φαινόμενο, το γεγονός της σημερινής, της αχαλίνωτης, της πανίσχυρης τεχνολογίας, η οποία έχει φθάσει να κάνει τα αδύνατα δυνατά – ιδιότητα του Θεού, προνόμιο αποκλειστικό του Θεού – και η οποία καλπάζει ολοταχώς και ασταμάτητα, είναι αμφίροπη! Σε άλλους τομείς ωφελεί, αλλά και σε άλλους βλάπτει... Διαθέτει δυνάμεις τεράστιες και μπορεί να κάνει απίστευτα θαύματα. Αλλά δυστυχώς μπορεί να καταστρέψει και τη γη μας σε ελάχιστο χρόνο (πυρηνικός, χημικός πόλεμος και βάλει...).

Όμως η πληθώρα και η υπερβολή είναι έννοιες δαιμονοκίνητες «το περισσόν εκ του πονηρού εστί» Κύριος! Έχει εκμηδενίσει τις αποστάσεις, τα χειροποίητα είδη, τα χειρόγραφα έργα, τα έργα της συνεργασίας κ.α. Κλωνοποίησε την κακότητα Ντόλνι, έκανε αστροναύτη την μικρή Λάϊκα και ποιός ξέρει πόσα άλλα ζωντανά έγιναν θύματα της τεχνολογίας!

Μετάλλαξε τα σπορικά, έκανε τα κρέατα άνοστα και δεν έχουσε πια νοστιμιά κ.α.

Έκανε άχρηστα τα βιβλία και έχει γράψει στα κομπιούτερ τις πληροφορίες της γνώσης. Μας

ειρωνεύονται τα παιδιά – οι μαθητές μας – όταν τους προτρέπουμε να μελετούν! Βάζουμε εμπρός τα μηχανήματα και ο χορός καλά κρατεί! Έβαλε χέρι και στην οικογενειακή συνεστίαση, στο οικογενειακό τραπέζι, γιατί έμαθε στα μέλη της οικογένειας να τρώνε μόνο το φαγητό της προτίμησής τους.

Τι να πρωτογράψω δεν ξέρω!

Να μην χαρακτηριστώ αναχρονιστικός, αλίμονο. Δεν μπορώ να μαντέψω το πού θα καταλήξει αυτή η κατάσταση! Έχει ξεπεράσει τα όρια. Από το ακόντιο, το τόξο, την ασπίδα η κακή τεχνολογία εξόπλισε τον πολεμιστή με τους πυραύλους, τα πυρηνικά και τα χημικά... Ίσως για να σκοτώνονται ευκολότερα πολλοί εκ των αντιπάλων αριθμητικά. Ο «χαρίεις άνθρωπος» του Αριστοτέλους κατάντησε οργίλος, διαβολοκίνητος, διαβολοκίνητος! Δεν του χωράει η πανέμορφη γη! Ψάχνει αλλού για άλλη διαμονή, στα άστρα, στο στερέωμα, στους ουρανόους.

Αν γυρίσουμε προς τα πίσω διαπιστώνουμε ότι η γήινη οδοιπορία είναι πορεία προς την ανηφόρα. Και σαν ανηφόρα είναι ασφαλώς δυσκολοπερπάτητη, κουραστική, σκουρόχρωμη. Δεν φτάνει που είναι τέτοια, μα και εμείς τη σκουραίνουμε περισσότερο...

Στρατοκόποι ταλαίπωροι, όσο μεγαλώνουμε μεγαλώνει και το φορτίο που κουβαλούμε στις πλάτες μας! Αμάν! Η ατυχία μας είναι ότι δεν μπορούμε να κάνουμε πίσω ή να λοξοδρομήσουμε.

Είμαστε υποχρεωμένοι να ακολουθούμε θέλοντας και μη «εκόντες άκοντες» δεμένοι στο γοργοπόδαρο ταξίδι της τεχνολογίας, γιατί είμαστε υποδουλωμένοι αιχμάλωτοι της τεχνολογικής εποχής. Το σπαθί της είναι αμφίστομο και κόβει όλους τους «γόρδιους δεσμούς», τα δύσκολα, τα άγνωστα, τα σκληρά και προχωρεί ανεμπόδιστα όλο προς τα εμπρός.

Γενική Συνέλευση & Εκλογές του συλλόγου μας Κοινή συνάντηση συλλόγων Νεοχωρίου - Ακρασίου

Στις 29/11/15 το μεσημέρι στο ξενοδοχείο EMMANTINA πραγματοποιήθηκε η γενική συνέλευση του συλλόγου μας και εκλογές για ανάδειξη νέου Δ.Σ.

Υπήρξε απαρτία με 23 παρόντες και αφού έγινε οικονομικός απολογισμός εκλέχθηκε ομόφωνα να συνεχίσει το παλιό Δ.Σ. αφού δεν υπήρχαν άλλοι υποψήφιοι. Η σύνθεσή του παρέμεινε η ίδια με πρόεδρο τον Π. Καβαρνό, αντιπρόεδρο τον Α. Θαλασσέλη, ταμία τον Κ. Καλδέλλη, γραμματέα το Π. Παντελέλλη και έφορο δημοσίων σχέσεων την Δ. Χρυσάφη. Ευχόμαστε καλή δύναμη και καλή συνέχεια στο Δ.Σ.

Ακολούθησε κοινή μάζωξη με ικανοποιητική προσέλευση σε αίθουσα του ξενοδοχείου με τον αδελφό σύλλογο Ακρασιωτών με μεζέδες, ποτά

και ζωντανή μουσική από τους αγαπητούς μας φίλους και συγχωριανούς του σχήματος «ΔΥΤΙΚΑ ΑΠ' Τ' ΑΙΒΑΛΙ» που εμφανίζεται με επιτυχία σε μουσικές σκηνές της Αθήνας και πάντα είναι πρόθυμοι να καλύψουν αφιλοκερδώς τις εκδηλώσεις των συλλόγων μας. Τους ευχαριστούμε θερμά που στηρίζουν τους συλλόγους μας.

Οι Κώστας Καλδέλλης (μπουζούκι-τραγούδι), Τάκης Σωτηρχέλλης (τραγούδι), Παντελής Παντελέλλης (πλήκτρα), Μπχάλης Μυτιλήνης (κιθάρα) και η εξαιρετική Αριέττα Σαϊτά στο βιολί ενθουσίασαν τον κόσμο με έντεχνα, παραδοσιακά και λαϊκά τραγούδια και τον ανάγκασαν να παραμείνει μέχρι αργά το απόγευμα χορεύοντας και τραγουδώντας.

Οι από κοινού εκδηλώσεις τελικά αποδείχθηκε για άλλη μια φορά ότι στέφονται με μεγάλη επιτυχία και πρέπει να συνεχισθούν σε μεγαλύτερο βαθμό γιατί το ΜΑΖΙ μόνο όφελος μπορεί να φέρει.

Ο Αποκριάτικος Χορός μας στις 8 Μαρτίου 2015

Αναδημοσίευση από την εφ. της Λέσβου "Εμπρός" στις 21-3-15.
Αριστείδης Στυλ. Κυριαζής aristeidis2007@gmail.com

«Έρν πάλε» μαζί Ακρασιώτες, Μποριανοί και Παλαιοχωρίτες

Την Κυριακή το μεσημέρι στις 8-3-15, ημέρα της γυναίκας, επέλεξαν οι σύλλογοι Νεοχωρίου, Παλαιοχωρίου και Ακρασίου, που εδρεύουν στην Αττική, να γλεντήσουν μαζί και να χαρούν τις μουσικές του Πλωμαρίου στη ζεστή αίθουσα εκδηλώσεων του "Ορφέα" της Καλλιθέας Αθηνών.

Όπως αρμόζει σε ένα Πλωμαρίτικο γλέντι, υπήρχε μουσική πανδαισία με έντεχνα παραδοσιακά, λαϊκά και ρεμπέτικα τραγούδια και σκοπούς που απέδωσαν δύο συγκροτήματα: α) "Οι Μυτιληνιοί" με τους: **Κώστα Καλδέλλη** (τραγουδί), **Παναγιώτη Βέργο** (σαντούρι), **Γιώργο Μαρινάκη** (βιολί), **Ηλία Μαυρίκη** (κιθάρα), και β) οι "Δυτικά από το Αϊβαλί", με τους καταγόμενους από το Ακράσι και τον Μπουρό: **Τάκη Σωτηρχέλλη** (τραγουδί), **Μαρία Παπαπέτρο** (ακορντεόν), **Κώστα Καλδέλλη** (μουζουκί-τραγουδί), **Παντελή Παντελέλλη** (πλήκτρα), **Μιχάλη Μυτιλήνη** (κιθάρα-τραγουδί).

Επίσης συμμετείχε και το εξαιρετο χορευτικό συγκρότημα του συλλόγου του Πολιχνίτου, το οποίο με τις παραδοσιακές φορεσιές του και με ιδιαίτερη ζωντάνια άναψε το κέφι και με ευκολία ανέβασε στην ευρύχωρη πίστα όλες τις γυναίκες και τους περισσότερους άνδρες.

Χειροκροτώντας την κοινή πετυχημένη εκδήλωση των τριών συλλόγων του Πλωμαρίου εκφράζω τα

συγχαρητήρια για την οργάνωση και φροντίδα της, στους τρεις προέδρους: **Χριστόφορο Τσιριάνη** του Ακρασίου, **Παναγιώτη Καβαρνό** του Νεοχωρίου και **Ιωάννη Χρυσάφη** του Παλαιοχωρίου. Συγχαρητήρια και στον από μικροφώνου παρουσιαστή, **Αντώνη Θαλασσέλη** που κατάφερε, βοηθούμενος από αρκετά μέλη των Διοικητικών Συμβουλίων των τριών Συλλόγων, να ρυθμίζει τα πάντα με κέφι, χιούμορ, ετοιμολογία και ζεστασιά.

Στην πετυχημένη εκδήλωση συμμετείχαν και απηύθυναν χαιρετισμό ο Αντιπρόεδρος της "Ομοσπονδίας Λεσβιακών Συλλόγων Αττικής" **Νεκτάριος Βακάλης** και ο πρόεδρος του "Φιλοπρόοδου Συλλόγου Αγιασωτών Αθήνας" **Σταύρος Αγοραστός**. Στην κατάμεστη αίθουσα ανάμεσα στους 270 συνδαιτυμόνες διακρίναμε την **Μυρσίνη Βαρτή-Ματαράγκα**, πρόεδρο του Πολιτιστικού Συλλόγου Πλωμαρίου "Το Πόλιον" και τον **Στρατή Ψαρρά**, τέως πρόεδρο του Συνδέσμου Πλωμαριτών Αττικής "Βενιαμίν ο Λέσβιος".

Στην φωτογραφία του Αντώνη Θαλασσέλη διακρίνονται, στο πρώτο τραπέζι μίας πτέρυγας της αίθουσας, οι νέοι του Παλαιοχωρίου που κέρδισαν το πρώτο χρηματικό έπαθλο από τους 2.000 λαχμούς και το διέθεσαν στο σύλλογο του χωριού τους.

Επί τη ευκαιρία, σημειώνω ότι τα μέλη των Λεσβιακών Συλλόγων Αττικής και Λέσβου είναι αναγκαίο να στηρίζουν τους συλλόγους με τη

συμμετοχή σου σε παρόμοιες πετυχημένες εκδηλώσεις και με την οικονομική συνδρομή τους, μετά την ολοένα μείωση της επιβεβλημένης και αναγκαίας βοήθειας από το Δήμο Λέσβου και την Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου, και μετά την απαράδεκτη διακοπή από το καλοκαίρι του 2013 της κρατικής επιδότησης των ταχυδρομικών τελών των περιοδικών και εφημερίδων των παρειακών συλλόγων που είχε ως αποτέλεσμα ο υπερτριπλασιασμός του κόστους αποστολής να περιορίσει την κυκλοφορία και να αραιώσει ή και διακόψει την έκδοση πολλών εντύπων.

Στην εκδήλωση ακούσαμε, έντεχνα ερμηνευμένο, τον αξεπέραστο Πλωμαρίτικο παραδοσιακό σκοπό «Έρυ πάλε» (Τράβα το κουπί πάλι), που αποτελεί ναυτικό παράγγελμα των κωπηλατών του Αιγαίου και τραγουδιέται σαν ναυτικό ή αποκριάτικο με παραλλαγές ρυθμού και στίχου στα φιλόμουσα Πλωμάρια, στα απέναντι Ψαρά, στις γειτονικές Οινούσες και στην Ρόδο.

Σιγοτραγουδήσαμε τους στίχους του, χορεύοντας συρτό χορό σε ρυθμό 2/4: «-Ηθελα να ρθώ το βράδυ,

έρυ πάλε / μ' έπιασε ψιλή βροχή / το Θεό παρακαλούσα, έ. π. / για να σέ 'βρω μοναχή / ούτε μοναχή σε βρίσκω, έ. π. / ούτε με τη μάνα σου / μον' σε βρήκα στο σεργιάνι, έ. π. / με τις φιλενάδες σου... -Ας ερχόσουνα πουλί μου, έρυ πάλε / κι ας γινόσουνα παπί / είχα ρούχα να σ' αλλάξω, έ. π. / πάπλουμα να σκεπαστείς / και κορμάκι ν' αγκαλιάσεις, έ.π. / μέχρι να το βαρεθείς...»

Αργά το απόγευμα, κατά την αναχώρησή μας, η Ερατώ σημείωσε και πρότεινε: Ήταν η ωραιότερη εκδήλωση από όσες παρακολουθήσαμε εφέτος.

Άλλο κέφι και άλλη χάρη έχουν οι Πλωμαρίτισσες και οι Πλωμαρίτες. Είναι όλοι χορευτές, τραγουδιστές, ποιητές με έκδηλο χιούμορ, ιδιαίτερα προσηνείς και πάντα με ευχάριστη διάθεση.

Να πάμε στις αντίστοιχες εκδηλώσεις που θα πραγματοποιηθούν το καλοκαίρι σε Ακράσι, Μπουρό και Παλαιοχώρι, αλλά και στο επόμενο κοινό γλέντι τους, του χρόνου στην Αθήνα, που εύχομαι να πραγματοποιηθεί με τη συμμετοχή όλων των Πλωμαρίτικων Συλλόγων Αττικής, για να χορέψουμε και τραγουδήσουμε το «Έρυ πάλε» όλοι μαζί!

Αυγουσιτιάτικο πάρτυ στη Δρότα

Θεσμός έγινε πλέον το Αυγουσιτιάτικο πάρτυ στο διαμάντι της περιοχής μας την όμορφη Δρότα αφού πραγματοποιήθηκε για δεύτερη συνεχόμενη χρονιά.

Κάτω από το φως του φεγγαριού η παραλία γέμισε από κόσμο μετά την άψογη διοργάνωση των αδελφών συλλόγων του χωριών μας Νεοχωρίου και Ακρασίου.

Με τους ήχους της ζωντανής μουσικής μας ταξίδεψε αφιλοκερδώς το μουσικό σχήμα (Δυτικά απ' τ' Αιβαλί) που αποτελείται από μέλη των συλλόγων μας (Κώστας Καλδέλλης – Τάκης Σωτηρέλλης – Παντελής Παντελέλλης – Μιχάλης Μυτιλήνης – Μαρία Παπαπέτρου). Στήθηκε ένα ξέφρενο γλέντι καθώς οι μεζέδες και τα ποτά υπήρχαν άφθονα και ο κόσμος χόρευε και τραγουδούσε μέχρι τις πρωινές ώρες δίνοντας ραντεβού για το ερχόμενο Αύγουστο.

Αισθανόμαστε μεγάλη χαρά που με τέτοιες πρωτοβουλίες ζωντανεύει η αδικημένη από ανθρώπους και πολιτεία Δρότα καθώς κάθε χρόνο βλέπουμε όλο και περισσότερους φίλους από άλλες περιοχές του νησιού.

Στέλνουμε μηνύματα ότι υπάρχει στο νησί ένα ακατέργαστο διαμάντι που πρέπει να αξιοποιηθεί ούτως ώστε τα ορεινά χωριά μας να έχουν εύκολη πρόσβαση στη θάλασσα και να ξαναζωντανέψουν.

Οι σύλλογοί μας κάνουν μεγάλες προσπάθειες προς όλες τις κατευθύνσεις για να υπάρξει κάποιο αποτέλεσμα σχετικά με το δρόμο που είναι πλέον από τους ελάχιστους χωματόδρομους σε όλο το νησί. Υπάρχει κινητικότητα και υποσχέσεις τουλάχιστον για βελτιώσεις σε τακτά χρονικά διαστήματα μέχρι να συμπεριληφθεί σε κάποιο πρόγραμμα.

Με πρωτοβουλίες των συλλόγων μας συνεργείο του δήμου έκανε καθαρισμό στην Ανω και Κάτω Δρότα.

Ελπίζουμε και απαιτούμε να συνεχισθεί όπως και σε όλα τα χωριά αφού αποτελεί οικισμό της περιφέρειας Πλωμαρίου με όλες τις υποχρεώσεις που έχουν όλοι οι δημότες. Θέλουμε να ευχαριστήσουμε τον αντιδήμαρχο κ. Μανώλη Αρμενάκα για την άμεση ανταπόκριση στο αίτημά μας.

Ελπίδα μας δίνει και το γεγονός ότι ζευγάρι νέων παιδιών επενδύουν στη παραλία και έχει προχωρήσει η κατασκευή κτηρίου που θα λειτουργήσει ελπίζουμε σύντομα ως καφέ-ταβέρνα κάτω που λείπει εδώ και αρκετά χρόνια. Η στήριξη μας σε αυτή τη πρωτοβουλία είναι δεδομένη.

PANTEBOY LOIPON TO EPIOMENO KALOKAIPI!!!

Το έθιμο του Κλείδωνα στο Μπουρό, στη καμπάνα

Παρέα απολαμβάνει μεζεδάκια και ποτά στην πλατεία του χωριού μας ένα δροσερό βραδάκι του καλοκαιριού

Η πλατεία του χωριού μας ανήμερα της Παναγίας σε ένα μικρό γλέντι με τον Χρήστο Τυροπώλη που έπαιζε ακορντεόν

Η περιφορά του επιταφίου ανήμερα της Παναγίας

Αντώνης Μιχ. Χατζέλης
1933 - 2015

Έφυγε στις 28 Νοεμβρίου 2015 και κηδεύτηκε στο Νεκροταφείο Βύρωνα ο Αντώνης Χατζέλης από το Μπορό. Ο θάνατός του λύπησε πολύ την οικογένειά του, όλους όσους τον ήξεραν αλλά και το Σύλλογό μας, στον οποίο ήταν ιδρυτικό μέλος, με ενεργή παρουσία.

Για το περιοδικό μας αυτό, η απουσία θα είναι ιδιαίτερα αισθητή γιατί σε όλα σχεδόν τα τεύχη έγραφε από ένα θέμα που μας συγκινούσε κάθε φορά, κυρίως με τις αναμνήσεις από το χωριό. Γεννήθηκε στο Μπορό το 1933 και ήταν ένα από τα επτά (7) παιδιά του Μιχάλη και της Αρτεμισίας Χατζέλη. Η φτωχή, με ελάχιστη

κτηματική περιουσία, οικογένεια δεν μπόρεσε να κρατήσει τα παιδιά στο χωριό. Ο Γιάννης, η Βενετία, ο Δημήτρης και ο Παναγιώτης ζήτησαν τη τύχη τους στην ξενιτιά (Μαρόκο) ενώ ο Στάθης, ο Αντώνης και ο Στρατής κατόρθωσαν να σπουδάσουν.

Όλοι τους δημιούργησαν οικογένειες και σταδιοδρόμησαν επάξια στον τομέα τους.

Ο Αντώνης μετά το Δημοτικό του χωριού και το Γυμνάσιο Πλωμαρίου, σπούδασε στην Παιδαγωγική Ακαδημία Αλεξανδρούπολης, και διορίστηκε δάσκαλος στην Ικαρία αρχικά και στη συνέχεια στην Κάρυστο, στην Αθήνα στο Αιγάλεω, στο Βύρωνα κτλ. Διετέλεσε ακόμα Επιθεωρητής Δημοτικών Σχολείων Νομού Τρικάλων.

Πλήθος μαθητών του, τον θυμούνται με συγκίνηση και ευγνωμοσύνη, γιατί υπήρξε άριστος παιδαγωγός.

Μετά τη συνταξιοδότησή του έζησε στην Ανάβυσσο Αττικής, όπου και εκεί η παρουσία του ήταν έντονη στην τοπική κοινωνία.

Ο Σύλλογός μας εκφράζει τα θερμά συλλυπητήρια στην οικογένειά του, τη γυναίκα του Τούλα, τα παιδιά του Άρτεμη και Μιχάλη καθώς και στα τρία εγγόνια του.

Ας είναι παντοτινή η μνήμη του.

Μια φωτογραφία του 1956 με επτά από τα εννέα μέλη της οικογένειας του Αντώνη.

Στην επάνω σειρά από αριστερά 2^η η αδερφή του Βενετία, 4^{ος} ο πατέρας του Μιχάλης, 5^η η μητέρα του Αρτεμισία, 7^{ος} ο Παναγιώτης. Στην κάτω σειρά 2^{ος} ο Στρατής, 4^{ος} ο Αντώνης και 6^{ος} ο Γιάννης. Το αγοράκι που κρατά ο παππούς, είναι ο Τοπογράφος Μηχανικός, Μιχάλης Ιωαν. Χατζέλης που δυστυχώς έφυγε πρόωρα τον περασμένο Αύγουστο σε ηλικία 64 ετών. Στη φωτογραφία επίσης φαίνονται: ο Δημήτρης Αθανασέλης (Ψώμος) που κρατάει το σκυλί, οι αδελφές του Βενετία Χατζέλη και Περσεφόνη Γιαλούρη, η μικρή Ζιζή Χατζέλη και ο Νίκος Αποστολέλης με τη γυναίκα του Βενετία που κρατά το γιό τους,

Ενίσχυση περιοδικού και συλλόγου

Ρένα Μπρέχα Φεργαδιώτου.....	50€
Μαρία Ι. Κοντέλλη.....	20€
Βασίλης Κοντέλλης.....	20€
Αναστασία Αρχοντέλλη.....	20€
Αγγελική Μανιατοπούλου.....	20€
Στάθης Αγιασσωτέλης.....	30€
Αικατερίνη Βουγαζιανού.....	20€
Κώστας - Θεοδώρα Τυροπόλη.....	50€
Παντελής Παντελέλλης.....	20€
Μερόπη Βουνάτσου.....	20€
Αργύρης Αυγηρέλλης.....	20€
Παναγιώτης Καβαρνός.....	20€
Ευαγγελία Πρωτούλη.....	20€
Σούλα Βαλετοπούλου.....	20€
Ελενα Νικόλοβα.....	20€
Μυρσίνη Χιωτέλλη.....	20€
Περσεφώνη Ραφτέλλη.....	20€
Μανώλης Αντ. Καλδέλλης.....	25€
Πωλίνα Καλδέλλη.....	25€
Μαίρη Κοντέλλη.....	20€
Γιάννης Θαλασσέλης.....	20€

ΣΕ ΜΝΗΜΗ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΧΑΤΖΕΛΗ

Τούλα Χατζέλη.....100€

ΣΕ ΜΝΗΜΗ ΤΩΝ ΕΞΑΔΕΛΦΩΝ ΤΟΥ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΧΑΤΖΕΛΛΗ, ΣΤΑΘΗ ΧΑΤΖΕΛΗ, ΜΙΧΑΛΗ Ι. ΧΑΤΖΕΛΗ, ΒΕΝΕΤΙΑΣ Μ. ΑΠΟΣΤΟΛΕΛΛΗ

Παναγιώτης Καβαρνός.....100€

ΣΕ ΜΝΗΜΗ ΕΙΡΗΝΗΣ ΓΙΑΛΟΥΡΗ

Κώστας Ι. Καλδέλλης.....50€

ΣΕ ΜΝΗΜΗ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΧΑΤΖΕΛΗ

Βενετία Καβαρνού-Μανωλακέλλη.....50€

Ευχαριστούμε θερμά

Γάμοι

Θανάσης Καλδέλλης με την Αντριάνα Κοντογιάννη
Στάθης Βερβερης με την Εύα Γρηγορίου
Μαρία Τυροπόλη με τον Στράτο Χαραλαμπέλλη

Να ζήσουν!

Γεννήσεις

Ο Γιάννης Συκας και η Μαρία Γιαννούλου
απέκτησαν ένα υγιέστατο κοριτσάκι.
Η Πέρσα Συκα και ο Δημήτρης Γουγουτας
απέκτησαν ένα υγιέστατο αγοράκι.
Η Έφη Βάρου και ο Νίκος βοτζής απέκτησαν ένα
υγιέστατο αγοράκι.
Η μυρσίνη Ασπρολούπου και ο Νίκος

Τσαραμυρης απέκτησαν ένα υγιέστατο αγοράκι.
Ο Στάθης Βερβερης και η Εύα Γρηγορίου
απέκτησαν ένα υγιέστατο κοριτσάκι

Να τους ζήσουν!

Βαφτίσεις

Ο Θανάσης Καλδέλλης και η Αντριάνα
Κοντογιάννη βαπτίσαν το γιο τους και τον
ονόμασαν Κωνσταντίνο.
Η Πέρσα Συκα και ο Δημήτρης Γουγουτας
βαπτίσαν το γιο τους και τον ονόμασαν Χρήστο.
Η Μυρσίνη Ασπρολούπου και ο Νίκος
Τσαραμυρης βαπτίσαν το γιο τους και τον
ονόμασαν Χρήστο.

Να σας ζήσουν!

Απεβίωσαν

Στράτος Βαρος του Μιχ. 53 ετών
Μιχάλης Χατζέλης Ιωα. 65 ετών
Παναγιώτης Χρυσός 76 ετών
Στέλλα Αγιασσωτέλη 90 ετών
Στάθης Χατζελης 86 ετών
Ειρήνη Βερβερή 92 ετών
Αντώνης Χατζέλης 83 ετών
Βενετία Νικ. Αποστολέλλη Σάπικα, 86 ετών
Τα θερμά μας συλληπητήρια

Για να μην υπάρχουν παραλήψεις παρακαλούμε
να μας ενημερώνετε για τα κοινωνικά νέα
και τις επιτυχίες που αφορούν το χωριό μας.

- Όσοι από τους ξεντεμένους μας λαμβάνουν το περιοδικό “Μπουρός” και γνωρίζουν ονόματα και διευθύνσεις συγχωριανών μας που ζουν στο εξωτερικό, παρακαλούμε να μας ενημερώσουν, για να στείλουμε και σε αυτούς το περιοδικό μας δωρεάν.
- Επίσης θα θέλαμε να ενημερωνόμαστε με φωτογραφίες και ρεπορτάζ για τις δραστηριότητες των ξεντεμένων μας. Όσοι μπορούν να καλύψουν αυτό τον τομέα, παρακαλούμε να επικοινωνήσουν μαζί μας.
- Όσοι διαθέτουν παλιά κείμενα, φωτογραφίες, βιβλία, αντικείμενα που σχετίζονται με το χωριό μας, να επικοινωνήσουν μαζί μας για τη δημοσίευση στο περιοδικό “Μπουρός”.
- Για την βελτίωση του περιοδικού δεκτά κάθεοικονομική ενίσχυση
- Διαφημίστε την επιχείρησή σας στο περιοδικό μας με μικρό κόστος.
- Συνταγές, παιχνίδια παλιά του χωριού, έθιμα και ότι άλλο έχει σχέση με το χωριό μας, μπορείτε να το στείλετε προς δημοσίευση.

ΑΓΡΟΤΙΚΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ ΑΚΡΑΣΙΟΥ

Παραγωγή Ποιοτικού Ελαιόλαδου
Σύγχρονο - Πρότυπο Ελαιουργείο

- Παραγωγή Λαδιού Προστατευόμενης Γεωγραφικής Ένδειξης (ΠΓΕ)
- Εφαρμογή Συστημάτων Διαχείρισης Ποιότητας και Ασφάλειας Τροφίμων (ISO)
- Παραγωγή Βιολογικού Λαδιού

Τηλ.: 22520 91290
6972921746

ΜΟΥΧΤΟΥΡΗΣ ΠΑΝ. ΔΟΥΚΑΣ Γ.

Τοποθετήσεις πλακιδίων
μάρμαρα - μωσαϊκά
& επενδύσεις πέτρας

Πολύχνητος Μυτιλήνης
τηλ.: 22520 41457 κιν.: 6947 164378

ΠΙΤΣΙΛΑΔΗ

ΕΞ ΑΠΟΣΤΑΞΕΩΣ 100%

ΟΥΖΟ ΠΛΩΜΑΡΙΟΥ

42% Vol. ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΚΑΙ ΕΜΦΙΑΛΩΣΗ
ΣΤΟ ΠΛΩΜΑΡΙ ΛΕΣΒΟΥ 0.20 L
ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΤΟΠΟΙΙΑ ΠΙΤΣΙΛΑΔΗΣ
ΤΗΛ.: (22520) 32306

MEDITERRANEAN LUXURIUS VILLAS
ST. BARBARA - PLOMARI - LESVOS - GREECE

+30 6946 156470 info@sellados.gr

www.sellados.gr

Αθηνάς 27, Μοναστηράκι
τηλ. 210 3233227
www.perilevou.gr
Διανομή κατ' οίκον

παντοπωλείο
...περί Λέσβου

Κακίς Γιώργος
+ συνεργάτες
www.house-in-lesvos.gr

- Οικοδομικές Άδειες
- Τοπογραφικά Σχέδια
- Τακτοποίηση Αυθαιρέτων
- Ανακατασκευές Κτηρίων
- Επίβλεψη Εργασιών
- Ενεργειακά Πιστοποιητικά
- Ταυτότητα Κτηρίων
- Τεχνικά Έργα
- Εθνικό Κτηματολόγιο

Μητρ. Ιακώβου 32, 81100, Μυτιλήνη, Λέσβος
Τ. & F. 22511 02086 - Κιν. 6946729055
Πλωμάρι Λέσβου, 81200, Τ. 22520 31083
E-mail: gkakes@hotmail.com

Γιαλούρης

ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΠΑΝΤΟΣ ΤΥΠΟΥ

Αερ. Γιαναρέλλη 48, Μυτιλήνη TK 81 100, τηλ/fax: 22510 37377 e-mail: dgialur@otenet.gr